

Ce trebuie să știi despre purificare

(abluțiunea - ștergerea peste încălțăminte - abluțiunea
completă - abluțiunea uscată - ștergerea peste ghipsuri și
bandaje)

ما يجب معرفته عن الطهارة باللغة الرومانية

Dr. ‘Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Traducere:

European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

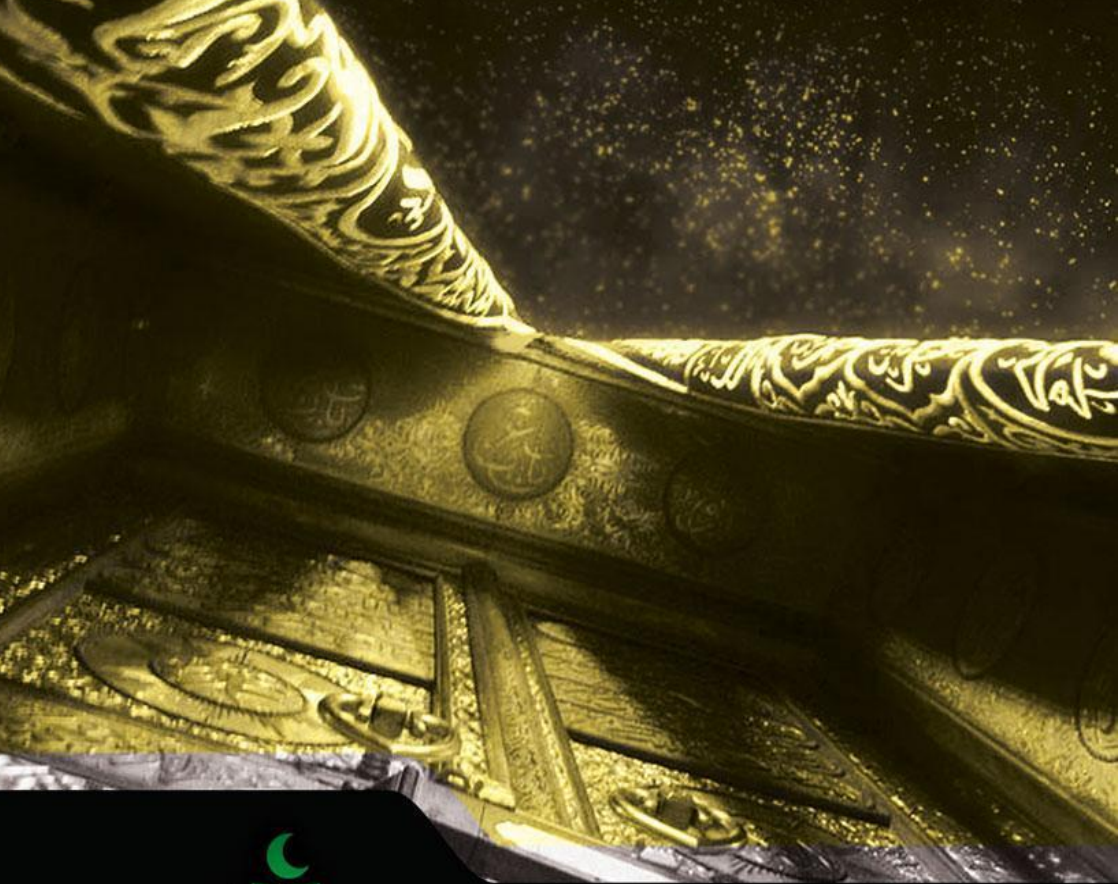
& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Cuprins

1. Introducere	
2. Caracteristici ale purificării	
3. Purificarea de impuritățile fizice	
■ Al-istinjā și al-istijmār	
■ Al- wuḍū'	
■ Acțiunile care necesită abluțiune	
■ Descrierea completă a abluțiunii	
■ Elementele esențiale ale abluțiunii	
■ Actele recomandate ale abluțiunii	
■ Lucrurile care anulează abluțiunea	
■ Lucrurile care anulează abluțiunea în opinia unora dintre învățați	
■ Cazurile în care abluțiunea este recomandată	
■ Câteva dintre lucrurile nepermise care sunt comise în timpul abluțiunii	
■ Câteva fatāwa cu privire la abluțiune	
■ Ștergerea (cu mâna udă) peste khuff sau orice altceva similar, așa cum sunt șosetele sau sandalele	
■ Regulile cu privire la ștergerea peste khuff și zonele care trebuie să fie șterse	
■ Condițiile ștergerii peste khuff sau orice altceva similar	
■ Descrierea ștergerii peste khuff sau orice altceva similar ...	

- Termenul limită pentru ștergerea cu mâinile umede peste khuff sau orice altceva similar
- Cazurile în care nu este permisă ștergerea cu mâinile umede peste khuff sau orice altceva similar
- Ștergerea peste atele sau orice altceva similar
- Câteva fatāwa cu privire la ștergerea peste bandaje
- Baia rituală (ghusl)
- Descrierea completă a băii rituale (ghusl)
- Elementele esențiale ale băii rituale
- Cazurile în care este recomandată baia rituală
- Acțiunile interzise în starea de impuritate majoră (junub)
- Câteva dintre lucrurile nepermise care sunt comise în timpul băii rituale
- Abluțiunea uscată (tayammum)
- Cazurile în care este permisă efectuarea abluțiunii uscate
- Descrierea abluțiunii uscate
- Lucrurile care anulează abluțiunea uscată
- Observații
- Câteva fatāwa cu privire la abluțiunea uscată
- Modul în care trebuie să fie purificat un bolnav

**În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)**

Introducere

**Toată Slava I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările
fie asupra Profetului nostru, Mohammed, asupra familiei și
a companionilor săi!**

Termenul de „purificare” (*tahārah*) este unul plăcut de auzit și reprezintă o calitate pe care orice persoană rațională dorește să o dețină în mod permanent. Din punct de vedere islamic, purificarea reprezintă un concept general, putând face referire, pe de o parte, la purificarea trupului și curățarea acestuia de impurități, sau la purificarea spirituală pe de altă parte, care constă din purificarea sufletelor de vicii, abandonarea păcatelor și înfăptuirea de fapte bune atât prin acțiuni, cât și prin cuvinte. Această semnificație cuprinzătoare reiese din *hadith*-ul relatat de Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) în care Profetul Mohammed (ﷺ)¹ a spus:

„«Ați mai observa vreo urmă de murdărie pe corpul vreunuia dintre voi, dacă el ar avea un râu în fața casei sale

¹ Acest termen din limba arabă (طَهْرَانِ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

în care s-ar spăla de cinci ori pe zi?» Ei au răspuns: «Nu, nu ar rămâne nicio murdărie». El (ﷺ) a adăugat: «Acesta este exemplul celor cinci rugăciuni, cu care Allah șterge faptele rele.»» (Muslim)

Purificarea este una dintre condițiile validității rugăciunii, iar aceasta constă din efectuarea abluțiunii cu apă (*wuḍū'*) în caz de impurități minore sau a băii rituale (*ghusl*) în caz de impurități majore. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune și nicio caritate oferită din *ghulūl* (bunuri luate pe nedrept din prada de război înainte de împărțirea acesteia) nu este acceptată.» (Muslim)

Cel care se purifică în conformitate cu Porunca lui Allah Preaînaltul și instrucțiunile Profetului Său (ﷺ), (să știe că) rugăciunea sa îl va elibera de păcate. Islamul este o religie a purității, atât exterioară, cât și interioară. Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a avertizat cu putere pe cei care neglijează purificarea fizică, aceasta fiind o condiție obligatorie a validității unora dintre actele de adorare, așa cum sunt rugăciunea, înconjurarea Ka'bei, recitarea Nobilului Coran etc.

Ibn 'Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a trecut pe lângă două morminte și a spus: «Amândoi (locuitorii celor două morminte) sunt chinuiți, însă ei nu sunt chinuiți pentru niște păcate mari care să fie greu de evitat. Unul dintre ei nu se proteja atunci când urina (nu se ferea să nu se stropească), iar celălalt obișnuia să bârfească (pentru a crea neînțelegeri între oameni).» (Al-Bukhari)

Printre rugile pe care Profetul Mohammed (ﷺ) obișnuia să le rostească și care evidențiază iubirea lui față de purificare se află următoarea:

„O Allah, Ție Ți se cuvine toată slava care ar putea umple Cerurile, Pământul și ceea ce se află între ele, precum și tot ceea ce Tu dorești! O, Allah, curăță-mă de păcate cu zăpadă, apă și grindină! O, Allah, curăță-mă de păcate așa cum un veșmânt alb este curățat de murdărie!”
(Muslim)

Învățăturile islamului poruncesc și încurajează purificarea. Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) ne-a făcut o vizită și a văzut un bărbat neîngrijit, al cărui păr era ciufulit. El (ﷺ) a spus: «Nu a găsit acest om nimic cu care să își aranjeze părul?» El (ﷺ) a văzut un alt bărbat îmbrăcat cu haine murdare și a spus: «Nu a găsit acest om nimic cu care să își curețe hainele?»” (Ahmad)

Ibn Al-Qaiyyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Cel care se purifică în această lume și apoi Îl întâlnește pe Allah fără a avea impurități va intra în Paradis fără obstacole. Pe de altă parte, cel care nu se purifică în această lume, iar impuritatea sa persistă precum aceea a necredinciosului, nu va putea intra în Paradis, însă, dacă impuritatea sa este dobândită accidental (temporară), el va intra în Paradis după ce va fi purificat pentru un timp în Iad de ea.”

Printre dovezile importanței pe care islamul o acordă purificării se află faptul că acest cuvânt este menționat în

Nobilul Coran pentru a face referire la mai multe concepte, printre care se numără următoarele:

1. **Purificarea de păcate.** Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Ia din bunurile lor milostenii, prin care să-i purifici și să-i binecuvântezi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:103]

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) a prescris *zakāt-ul-fitr* pentru cei care postesc pentru a îi purifica de orice acțiune sau cuvânt indecent și pentru a fi o sursă de hrană pentru cei săraci. Dacă o persoană îl oferă înainte de rugăciunea de ‘*Eīd*, acesta îi va fi acceptat ca *zakāt*, iar dacă o persoană îl oferă după rugăciunea de ‘*Eīd*, acesta va fi considerat a fi o caritate.” (Abu Dawud)

2. **Purificarea de idoli.** Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Curățați Casa Mea pentru cei care o înconjoară și pentru cei care se retrag pioși în Ea și pentru cei care fac rugăciunea și se prosternează!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:125]

3. **Purificarea în sensul de gloriificare și venerare.** Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Aceia care nu au crezut dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care s-au îndepărtat de credința cea adevărată în Allah prin inovațiile lor) și politeiștii nu au vrut să renunțe (la necredința lor) până ce nu a venit la ei Dovada cea limpede (cu trecerea timpului, ei nu vor crește decât în

necredință și în inovațiile lor, ca și cum Allah nu l-ar fi trimis la ei pe Profetul Mohammed, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). ~ (Această Dovadă limpede este) Un Mesager de la Allah, care recită pagini curățite (Nobilul Coran).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:1-2]

4. Purificarea care arată permisibilitatea unui lucru.

Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Vor purta veșminte verzi din mătase fină (pe interior) și din mătase groasă (la exterior). Și ei vor fi împodobiți cu brățări de argint și Domnul lor le va da o băutură pură.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:21]

5. Purificarea inimii de îndoieli.

Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„(...) Iar dacă le rugați pe ele pentru un lucru, atunci rugați-le de după o perdea. Aceasta este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:53]

6. Purificarea de căderea în ceea ce este interzis și

evitarea acesteia. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:42]

7. Purificarea care înseamnă înălțarea statutului.

Allah Preaînaltul spune:

„Ședeți în casele voastre și nu vă arătați (nurii) (nu vă arătați podoabele și farmecele voastre pe care trebuie să le țineți ascunse) așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei

(perioada anterioară apariției islamului, denumită prin expresia Al-Jahiliyyah, însemnând - printre altele - și «perioada ignoranței») **de mai înainte! Îndepliniți rugăciunea, achitați caritatea anuală obligatorie și fiți cu supunere față de Allah și Trimisul Său! Allah voiește să țină departe de la voi, o, neam (al Profetului) (aici sunt avute în vedere soțiile Profetului), rușinea (păcat care îl face de rușine pe cel care îl săvârșește) și să vă purifice pe voi într-un tot.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:33]

8. Purificarea de murdărie. Allah Preaînaltul spune:

„Însă pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune îi vom conduce în grădini pe sub care curg râuri. În ele vor fi veșnic sălășluitoari și vor avea în ele soațe curățite. Și îi vom conduce pe ei la umbră deasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:57]

9. Purificarea de impurități. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (spălați-vă) picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți spurcați (junub - stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după care abluțiunea majoră - îmbăierea generală - este obligatorie atât pentru bărbat, cât și pentru femeie), atunci purificați-vă (printr-o îmbăiere)! Dacă sunteți bolnavi, sau în călătorie, sau unul dintre voi vine de la locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile și nu găsiți apă, atunci luați voi țărână măruntă și curată și ștergeți-vă fețele și mâinile voastre cu ea! Allah nu voiește să vă facă vouă greutate, ci dorește să vă purifice și să

desăvârșească Binefacerea Sa. Poate că voi veți fi recunoscători!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

Dr. ‘Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha

WWW.ISLAMLAND.COM

info@islamland.com

Caracteristici ale purificării (abluțiunea – wuḍū')

■ Meritul acesteia este echivalent cu jumătate din credință. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Purificarea (wuḍū') este jumătate din credință, *Al-hamdu Lillah* (Toată slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah) umple balanța, iar *Subhān Allah* (Slavă lui Allah!) și *Al-hamdu Lillah* (Toată slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah) umplu spațiul dintre Ceruri și Pământ (în ceea ce privește meritul pentru rostirea acestora). Rugăciunea este o lumină, caritatea este o dovadă evidentă, răbdarea este o strălucire, iar Coranul este o dovadă în favoarea sau împotriva voastră. Fiecare om își începe ziua prin a-și vinde sufletul fie (lui Allah) eliberându-l, fie (lui Șeitan și poftelor sale) cauzându-i distrugerea.” (Muslim)

■ Aceasta reprezintă unul dintre lucrurile care aduc Iubirea și Mulțumirea lui Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se purific.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:222]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Versetul (următor) a fost revelat cu privire la oamenii din *Quba'*: «(...) într-însa sunt oameni care doresc să se purifice și Allah îi iubește pe cei care se purifică!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:108] Ei

obișnuiau să se curețe cu apă (după ce urinau), iar acest verset a fost revelat cu privire la ei.” (At-Tirmidhi)

■ Aceasta reprezintă unul dintre atributele credincioșilor, deoarece este un act de adorare pe care numai Allah Preaînaltul îl poate vedea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Aderati la neprihănire (în ceea ce privește religia), chiar dacă nu veți putea să realizați toate actele virtuose. Să știți că rugăciunea este cea mai bună faptă și că doar un credincios își menține *wuḍū’* (abluțiunea).” (Ibn Majah)

■ Menținerea purificării este unul dintre motivele pentru care rugile sunt acceptate și primesc răspuns. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu există niciun musulman care merge să doarmă în stare de puritate, iar apoi se trezește în timpul nopții și pomenește Numele lui Allah, cerându-I ceea ce este mai bun din această viață și din Viața de Apoi, căruia Allah să nu îi ofere ceea ce a cerut.” (Ahmad)

■ Aceasta înalță statutul musulmanilor. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) i-a spus lui Bilal (Allah să fie mulțumit de el!) la rugăciunea *Fajr*:

„«Vorbește-mi despre cea mai bună faptă pe care ai făcut-o după acceptarea islamului, deoarece ți-am auzit pașii în fața mea în Paradis.» Bilal (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns: «Nu am făcut nimic demn de menționat cu excepția faptului că ori de câte ori am efectuat abluțiunea ziua sau noaptea m-am rugat după efectuarea ei atât cât mi-a fost scris să mă rog.»” (Al-Bukhari)

■ **Purificarea elimină păcatele.** Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Atunci când timpul pentru o rugăciune prescrisă vine, dacă un musulman face abluțiunea, efectuează rugăciunea cu *khuṣu'* (smerenie, liniște) și se prosternează în mod corect, toate păcatele sale anterioare îi vor fi iertate, atât timp cât nu a comis niciun păcat major, iar acest lucru se aplică întotdeauna.” (Muslim)

■ **Datorită purificării, Allah Preaînaltul iartă păcatele și înalță statutul omului.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Să vă spun un lucru pentru care, dacă îl faceți, Allah vă va ierta păcatele și vă va înalța statutul?» I-au răspuns: «Da, o, Mesager al lui Allah.» El (ﷺ) a spus: «Faceți abluțiunea în mod corespunzător, în ciuda dificultăților care pot fi întâmpinate, faceți cât mai mulți pași către moschee și așteptați, după ce efectuați rugăciunea, pe următoarea (rugăciune). Aceasta este *ar-ribāt.*»” (Muslim)

De asemenea, Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Atunci când robul dreptcredincios îndeplinește *wuḍū'* (abluțiunea) și își clătește gura, păcatele sale îi ies din gură. Atunci când inhalează apa în nas și apoi o suflă, păcatele sale îi ies din nas. Atunci când își spală fața, păcatele sale îi ies din fața lui, chiar și de sub genele lui. Atunci când își spală mâinile, păcatele sale îi ies din mâini, chiar și de sub unghiile sale. Atunci când își șterge capul, păcatele sale îi ies din cap, chiar și din urechi. Atunci când își spală picioarele, păcatele sale îi ies din picioare, chiar și

de sub unghiile de la picioare. Apoi, mersul său către moschee și rugăciunea sa îi vor aduce merite (răsplăți) suplimentare.” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

■ Purificarea este o trăsătură înnăscută a omului. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Sunt zece acte care fac parte din natura umană înnăscută: scurtarea mustății, lăsarea bărbii să crească, curățarea dinților cu *miswak*, aspirarea apei pe nas, tăierea unghiilor, spălarea articulațiilor degetelor, îndepărtarea părului de la subsuoară, îndepărtarea părului pubian și spălarea părților intime cu apă (după răspunsul la chemarea naturii).» Naratorul a adăugat: «Am uitat care era al zecelea, însă cred că era vorba despre clătirea gurii.»” (Muslim)

■ O altă caracteristică a abluțiunii este cea indicată în *hadith*-ul în care Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a vizitat un cimitir și a spus:

„«Pacea fie asupra ta, o, locuință a celor credincioși! Cu Voia lui Allah, ne vom alătura ție în curând. Astfel, îmi voi putea vedea frații.» Ei (companionii care erau prezenți) au întrebat: «O, Trimis al lui Allah, nu suntem noi frații tăi?» El (ﷺ) a răspuns: «Nu, voi sunteți companionii mei, iar frații noștri sunt cei care nu au sosit încă.» Ei l-au întrebat: «O, Trimis al lui Allah, cum îi vei recunoaște pe cei din comunitatea ta care nu au venit încă?» El (ﷺ) a răspuns: «Nu își recunoaște un om propriii cai dintr-o herghelie de cai complet negri dacă ai lui au pete albe pe

frunțile și copitele lor?» Ei au spus: «Cu siguranță, o, Trimis al lui Allah.» El (ﷺ) a continuat: «Ei vor veni cu chipurile, brațele și picioarele albe datorită abluțiunii, iar eu voi ajunge înaintea lor la Bazin. Unii dintre ei vor fi îndepărtați de Bazinul meu asemeni unor cămile rătăcite, iar eu le voi spune: „Veniți! Veniți!”, însă mi se va spune: „Ei s-au schimbat după tine.”, iar eu le voi spune: „Stați departe! Stați departe! Stați departe!”»” (Muslim)

■ **Menținerea purității și a igienei este una dintre principalele măsuri de protecție împotriva bolilor.** Este binecunoscut faptul că „este mai bine să prevenim decât să tratăm”. În timpurile antice, se spunea că un gram de prevenire este mai bun decât o sută de kilograme de tratament.

Cu Voia lui Allah, în această broșură mă voi limita la descrierea purificării de impuritățile fizice. Îi cer lui Allah să facă benefic acest efort umil, făcut doar de dragul Său!

Purificarea de impuritățile fizice

Purificarea este una dintre condițiile validității rugăciunii fără de care aceasta nu este acceptată, fie că este vorba despre o rugăciune obligatorie sau voluntară. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune și nicio caritate oferită din *ghulūl* (bunuri luate pe nedrept din prada de război înainte de împărțirea acesteia) nu este acceptată.” (Muslim)

Atunci când cineva intenționează să efectueze abluțiunea după ce a răspuns chemării naturii, este obligatoriu ca el să îndepărteze mai întâi orice urmă de urină sau fecale, fie cu apă, fie cu pietre (sau hârtie) sau cu ambele. În cazul în care el dorește să se limiteze doar la unul dintre mijloacele menționate, utilizarea apei este preferabilă, deoarece aceasta curăță și purifică într-un mod mai eficient, îndepărtând orice urmă de murdărie. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Să își spele părțile intime și să realizeze abluțiunea.” (Muslim)

De asemenea, este obligatorie îndepărtarea tuturor impurităților. Cei care nu se protejează împotriva petelor de urină au fost avertizați cu Focul Iadului, după cum am menționat anterior.

S-a relatat că Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a trecut pe lângă două morminte și a spus: «Amândoi (locuitorii celor două morminte) sunt chinuiți, însă ei nu sunt chinuiți pentru niște

păcate mari care să fie greu de evitat. Unul dintre ei nu se proteja atunci când urina (nu se ferea să nu se stropescă), iar celălalt obișnuia să bârfească (pentru a crea neînțelegeri între oameni). Apoi a luat o ramură verde de palmier, a rupt-o în două bucăți și a pus câte una pe fiecare dintre cele două morminte. Cei prezenți au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, de ce ai făcut astfel?» El (ﷺ) a răspuns: «Sper că pedeapsa lor să poată fi ușurată până când acestea se vor usca.»” (Al-Bukhari)

Al-istinjā și al-istijmār

■ **Al-istinjā** este procesul prin care anusul și organul genital sunt curățate cu apă curată pentru a înlătura urina și fecalele.

■ **Al-istijmār** este procesul prin care anusul și organul genital sunt curățate cu pietre sau orice alt lucru care le poate înlocui, așa cum sunt o bucată de pânză, o batistă, hârtie igienică sau orice altceva asemănător, pentru a înlătura urina și fecalele. Acest lucru trebuie să fie făcut folosind trei pietricele curate, cu care se pot curăța părțile private. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi merge la *gha‘it* (toaletă pentru a defeca), să ia cu el trei pietricele și să se curețe cu ele, iar acest lucru va fi suficient pentru el.” (An-Nasa’i)

În cazul în care acest lucru este necesar, pot fi folosite mai mult de trei pietricele, până când orice urmă de murdărie este îndepărtată și locul este perfect purificat. Trebuie menționat faptul că este de preferat să fie folosit un număr impar de pietricele, deoarece Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi se șterge cu pietricele (după ce răspunde la chemarea naturii), să facă acest lucru cu un număr impar de pietricele.” (Muslim)

Este interzisă curățarea (părților intime) cu mâna dreaptă, indiferent dacă aceasta este făcută cu apă sau pietre. ‘Abd ar-Rahman ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Cineva i-a spus lui Salman: «Văd că însoțitorul vostru (Profetul Mohammed ﷺ) vă învață tot, chiar și cum să vă faceți nevoile.» El a spus: «Da, într-adevăr. Mesagerul lui Allah (ﷺ) ne-a interzis să ne îndreptăm către *qiblah* (direcția de rugăciune) în timp ce urinăm sau defecăm, să ne curățăm cu mâna dreaptă, să folosim mai puțin de trei pietre atunci când ne curățăm, sau să folosim un os sau bălegar pentru a ne curăța.»” (Muslim)

Al-wuḍū’

Al-wuḍū’ (abluțiunea) este purificarea unor părți specifice ale corpului cu apă, iar acestea sunt următoarele: fața, ambele mâini, capul și ambele picioare. Aceasta este una dintre condițiile validității rugăciunii fără de care ea nu este acceptată, fie că este vorba despre o rugăciune obligatorie sau voluntară.

Acțiunile care necesită abluțiune

■ **Rugăciunea (*as-salāh*)**, fie că este una obligatorie sau voluntară, deoarece Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune și nicio caritate oferită din *ghulūl* (bunuri luate pe nedrept din

prada de război înainte de împărțirea acesteia) nu este acceptată.” (Muslim)

■ **Înconjurarea *Ka‘bei* (*At-Tawāf*)**, deoarece Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„*At-Tawāf* (înconjurarea *Ka‘bei*) este o rugăciune, cu excepția faptului că Allah a permis vorbitul (în timpul ei). De asemenea, cel care vorbește (în timpul înconjurării *Ka‘bei*), să spună numai lucruri bune.” (Ibn Hibban)

■ **Atingerea Nobilului Coran (*Mus‘haf*-ul în limba arabă)**. Abu Bakr ibn Mohammed ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) le-a scris o scrisoare oamenilor din Yemen în care le-a spus:

„Nu îi este permis să atingă Coranul decât celui care se află în stare de puritate.” (Al-Baihaqi)

Descrierea completă a abluțiunii

■ **Intenția (*an-niyah*)**: aceasta trebuie să fie formulată în inimă, nu verbal. Prin intenție se înțelege dorința de a se îndrepta către realizarea unui lucru. Astfel, musulmanul își formulează în inimă intenția de a realiza abluțiunea, fără a pronunța verbal acest lucru, deoarece nu există nicio relatare care să arate că Profetul Mohammed (ﷺ) și-ar fi pronunțat verbal intenția pentru a realiza abluțiunea, rugăciunea sau oricare alt act de adorare. În plus, Allah Preaînaltul știe cel mai bine ceea ce se află în inimi. Dovada faptului că intenția este obligatorie se află în următoarele cuvinte ale Profetului Mohammed (ﷺ):

„Răsplata pentru fiecare faptă depinde de intenție și fiecare om va fi răsplătit în conformitate cu ceea ce a intenționat. Astfel, pentru cel care a emigrat pentru Allah și Mesagerul Său, emigrarea sa este considerată a fi pentru Allah și Mesagerul Său, iar pentru cel care a emigrat pentru beneficiile lumefști sau pentru o femeie, în vederea căsătoriei, emigrarea sa este considerată a fi pentru lucrurile pentru care a emigrat.” (Al-Bukhari)

■ **Se pomenește Numele lui Allah la începutul abluțiunii, rostind expresia „Bismi-Llah” (În Numele lui Allah). Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:**

„Abluțiunea celui care nu menționează Numele lui Allah (la începutul ei) nu este validă.” (Ad-Darimi)

■ **Se începe abluțiunea prin spălarea mâinilor de trei ori. Aws ibn Aws Ath-Thaqafi (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:**

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah (ﷺ) realizând abluțiunea (și începea aceasta) spălându-se pe mâini de trei ori.” (Ahmad)

■ **Se clătește gura și apoi nasul prin inhalarea apei în nări și apoi suflarea ei, fiecare de câte trei ori. Conform tradiției profetice, se folosește mâna dreaptă pentru clătirea gurii și inhalarea apei în nări și mâna stângă pentru suflarea ei, iar dovada acestui lucru este următorul *hadith*:**

„Într-o zi, ‘Ali a intrat în curtea moscheii după ce a terminat rugăciunea *Fajr*, apoi s-a așezat și i-a cerut unui băiat să îi aducă apă pură, iar băiatul i-a adus un recipient cu apă și un bol. ‘Abd Al-Khair a spus: «Noi stăteam și îl

priveam, iar el a luat recipientul cu mâna dreaptă și și-a turnat apă în mâna stângă, după care și-a spălat ambele mâini, apoi a luat recipientul cu mâna dreaptă și și-a turnat din nou apă în mâna stângă. A făcut toate acestea fără să își introducă mâinile în recipient până când nu și le-a spălat de trei ori. După aceea, a luat apă cu mâna dreaptă, și-a clătit gura și a aspirat apă pe nări, după care a suflat-o folosind mâna stângă. El a făcut acest lucru de trei ori.» ‘Abd Al-Khair a spus în continuare: «Apoi și-a spălat fața de trei ori, după care și-a spălat brațul drept de trei ori până la cot, iar apoi brațul stâng de trei ori până la cot. După aceea, și-a introdus mâna dreaptă în recipient până când aceasta s-a scufundat (în apă), apoi a scos-o umedă, și-a frecat-o de mâna stângă și și-a trecut ambele mâini peste cap o dată. Apoi, și-a turnat apă de trei ori peste piciorul drept cu mâna dreaptă și l-a spălat cu mâna stângă. Apoi, și-a turnat apă de trei ori peste piciorul stâng și l-a spălat cu mâna stângă. Apoi, și-a introdus mâna în recipient, a luat puțină apă în palmă, a băut și a spus: „Aceasta era purificarea Mesagerului lui Allah (ﷺ). Iată modul în care Profetul (ﷺ) realiza abluțiunea, pentru oricine iubește să vadă cum obișnuia să facă aceasta.” (Ahmad)

■ **Se spală fața de trei ori.** Aceasta include zona de la linia părului și până la bărbie și cea de la o ureche până la cealaltă. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (spălați-vă) picioarele voastre până la glezne! (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

■ Se spală brațele de la vârfurile degetelor până la coate de trei ori, începând cu mâna dreaptă și terminând cu mâna stângă. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când vă îmbrăcați sau realizați abluțiunea, începeți cu partea dreaptă.” (Ibn Hibban)

Cel care are un ceas sau un inel trebuie să îl miște sau să îl scoată, astfel încât apa să poată ajunge pe sub el, după cum spune Allah Cel Atotputernic în următorul verset:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (spălați-vă) picioarele voastre până la glezne! (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

Nu‘aim ibn ‘Abd Allah Al-Mujmir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am văzut pe Abu Hurairah realizând abluțiunea, iar el și-a spălat bine fața, apoi și-a spălat antebrațul drept incluzând o parte a brațului, după care antebrațul stâng incluzând o parte a brațului. După aceea, și-a trecut mâinile umede peste cap, apoi și-a spălat piciorul drept până la gambă inclusiv, și apoi piciorul stâng până la gambă inclusiv. La final, a spus: «Acesta este modul în care Mesagerul lui Allah (ﷺ) obișnuia să își realizeze abluțiunile.» După aceea, el a adăugat: «Veți avea semne strălucitoare pe frunți și membre în Ziua Judecății, iar acest lucru se va datora abluțiunilor voastre perfecte. Acela dintre voi care își poate lărgi semnele strălucitoare, să o facă!»” (Muslim)

■ **Se umezește capul o dată.** Aceasta se face trecând mâna umedă peste cap (pe deasupra părului) începând de la frunte spre spate și invers. ‘Abd Allah ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„(...) El (Trimisul lui Allah - ﷺ) își trecea mâinile umede peste cap, începând din față spre spate și apoi în sens invers până în locul din care a început (...)” (Ibn Majah)

■ **Se șterg urechile o dată trecând degetele arătătoare umede prin interiorul lor și degetele mari pe exterior.** Ar-Rubayy bint Mu’awwidh ibn ‘Afra’ (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că l-a văzut pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) realizând abluțiunea și a spus:

„Își ștergea capul din față spre spate, tâmplesle și urechile o dată.” (At-Tirmidhi)

În plus, ‘Abd Allah Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a descris abluțiunea Profetului (ﷺ) spunând:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) își trecea mâna umedă peste cap și își ștergea urechile trecându-și degetele arătătoare prin urechi, în timp ce ștergea partea exterioară a acestora cu degetele mari. Astfel, le ștergea pe dinăuntru și pe dinafară.” (Ibn Hibban)

■ **Se spală picioarele de trei ori de la vârfurile degetelor până la glezne, inclusiv.** ‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ne întorceam de la Mecca la Medina în compania Trimisului lui Allah (ﷺ), iar atunci când am găsit apă în drumul nostru, unii oameni s-au grăbit să efectueze rugăciunea ‘Asr și au realizat abluțiunea în grabă, iar

atunci când am ajuns la ei, călcâiele lor erau uscate, deoarece apa nu le atinsese. Profetul (ﷺ) a spus: «Vai de călcâiele (uscate) din cauza Focului Iadului! Realizați abluțiunea în mod conștiincios!» (Muslim)

■ Este obligatorie respectarea ordinii de spălare a diferitelor membre atunci când este realizată abluțiunea. Aceasta presupune spălarea membrilor unul după altul în ordinea indicată de către Allah Preaînaltul, fără a omite nimic, deoarece actele obligatorii din cadrul abluțiunii au fost menționate de către El, Cel Atotputernic, într-o ordine bine determinată. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (spălați-vă) picioarele voastre până la glezne! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6], iar Profetul Mohammed (ﷺ) își realiza abluțiunile în acest mod.

■ Nu este permisă întârzierea curățării unei părți a corpului până se usucă ceea ce a fost curățat mai înainte, deoarece a fost relatat într-un *hadith* că:

„Profetul Mohammed (ﷺ) a văzut o persoană rugându-se, însă o parte a piciorului ei de dimensiunea unei monezi nu fusese spălată (apa nu ajunsese la ea). (Când a observat aceasta,) Profetul (ﷺ) i-a cerut să își repete abluțiunea și rugăciunea.” (Ahmad)

Elementele esențiale ale abluțiunii

■ Formularea intenției în modul descris mai sus.

- Pomenirea Numelui lui Allah la începutul abluțiunii, rostind expresia „**Bismi-Llah**” (**În Numele lui Allah**).
- Spălarea mâinilor și clătirea gurii și a nasului (o dată).
- Spălarea feței (o dată).
- Spălarea mâinilor, incluzând și coatele (o dată).
- Ștergerea cu mâinile umede a capului, incluzând și urechile (o dată).
- Spălarea picioarelor, incluzând și călcâiele (o dată).
- Efectuarea abluțiunii în ordinea corectă, menționată mai sus.

Actele recomandate ale abluțiunii

■ **Utilizarea *siwak*-ului**, deoarece Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă nu aş fi considerat că este prea greu pentru adepții mei, le-aş fi poruncit să își curețe dinții cu *siwak* înainte de fiecare rugăciune și să amâne rugăciunea *Isha* până după jumătatea nopții.” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

■ **Trecerea degetelor prin barbă**. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când Profetul (ﷺ) realiza abluțiunea, lua un pumn de apă și își umezea barba trecându-și degetele prin ea și spunând: «Domnul meu Cel Atotputernic și Preaînalt mi-a poruncit să procedez astfel.»” (Abu Dawud)

■ **Frecarea membrelor atunci când sunt spălate.** ‘Abd Allah ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetului (ﷺ) i-au fost aduse două treimi dintr-un mudd (de apă), iar el a realizat abluțiunea și a început să își frece antebrațele.” (Ibn Hibban)

■ **Perfecționarea abluțiunii pentru a lărgi semnele strălucitoare de pe față – depășind linia părului atunci când aceasta este spălată - și de pe membre – depășind coatele sau gleznele atunci când sunt spălate brațele sau picioarele.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Veți avea semne strălucitoare pe frunți și membre în Ziua Judecății, iar acest lucru se va datora abluțiunilor voastre perfecte. Acela dintre voi care își poate lărgi semnele strălucitoare, să o facă!” (Muslim)

■ **Curățarea intervalelor dintre degete.** Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când realizați abluțiunea, curățați-vă intervalele dintre degetele de la mâini și cele de la picioare!” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

■ **Aspirarea apei (pe nas) cât mai profund posibil, cu excepția cazului în care cel care realizează abluțiunea postește.** Laqit ibn Sabirah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la tatăl său că acesta a spus:

„Am spus: «O, Trimis al lui Allah, vorbește-mi despre abluțiune (*wuḍū’*).» Profetul (ﷺ) a spus: «Realizează abluțiunea în cel mai bun mod cu putință, curăță-ți intervalele dintre degete și realizează *istinshāq*

(aspirarea apei pe nas) cât mai profund, cu excepția cazului în care postești.» (Ibn Khuzaimah)

■ **Evitarea risipei de apă atunci când este realizată abluțiunea.** ‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) a trecut pe lângă Sa‘d în timp ce acesta realiza abluțiunea și i-a spus: «Ce este această risipă?!» El a întrebat: «Poate exista risipă în abluțiune?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Da, chiar și dacă te afli pe malul unei ape curgătoare.»” (Ahmad)

Modelul nostru de urmat în această chestiune este Mesagerul nostru (ﷺ), iar Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!), ilustrul său companion, a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) realiza baia rituală cu o *sā‘* de apă și realiza abluțiunea cu un *mudd* (de apă).” (Muslim)

■ **Realizarea de rugă după abluțiune.** ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Oricine realizează abluțiunea și o realizează în mod perfect, iar apoi spune: «Ash-hadu an lā ilāha ill-Allah wahdahu lā sharika lah, wa ash-hadu anna Mohammedan ‘abduhu wa rasuluhu. Allāhumma aj‘alni min at-tawābin wa aj‘alni min al-mutatahhirina» (Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are parteneri, și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său. O, Allah, fă-mă dintre cei care se căiesc și dintre cei care se purifică!) (să știe că) se vor deschide pentru el cele opt porți ale Paradisului pentru a putea intra pe oricare dintre ele dorește.” (At-Tirmidhi)

■ Realizarea a două *raka'āt* (unități de rugăciune) după abluțiune. ‘Uqbah ibn ‘Amir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Nu există niciun musulman care efectuează abluțiunea și o face bine, după care se ridică și efectuează două *rak'āt* (unități de rugăciune), îndreptându-se pe el însuși și inima sa către Allah, fără ca Paradisul să nu fie prescris pentru el.” (Muslim)

De asemenea, Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) i-a spus lui Bilal (Allah să fie mulțumit de el!) la rugăciunea *Fajr*:

„«Vorbește-mi despre cea mai bună faptă pe care ai făcut-o după acceptarea islamului, deoarece ți-am auzit pașii în fața mea în Paradis.» Bilal (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns: «Nu am făcut nimic demn de menționat cu excepția faptului că ori de câte ori am efectuat abluțiunea ziua sau noaptea m-am rugat după efectuarea ei atât cât mi-a fost scris să mă rog.»” (Al-Bukhari)

Lucrurile care anulează abluțiunea

■ Orice trece prin părțile intime sau anus, așa cum sunt urina și fecalele. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu vă apropiați de rugăciune (*as-salāh*) atunci când sunteți beți, ca să știți ce spuneți (lui Allah), nici atunci când sunteți necurățați - doar dacă sunteți călători pe drum - până ce nu vă veți purifica (...)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:43]

■ **Gazele intestinale eliminate prin anus, cu sau fără zgomot.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus într-un *hadith* relatat de către Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!):

„«Rugăciunea unei persoane care face *hadath* nu este acceptată până când nu realizează abluțiunea.» Un om dintre Hadaramut l-a întrebat pe Abu Hurairah: «Ce este *hadath*?», iar Abu Hurairah a răspuns: «*Hadath* înseamnă a flatula.»” (Al-Bukhari)

■ **Lichidul preseminal – care este secretat atunci când bărbatul simte dorință carnală, apărând atunci când acesta se gândește la o femeie sau o atinge – și lichidul prostatic – care este secretat ca urmare a unei boli.** ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Eram dintre cei care suferă de *madhi* (secreții uretrale) și i-am cerut lui Miqdad (sclavul meu) să îl întrebe pe Trimisul lui Allah (ﷺ) cu privire la acest lucru. El (ﷺ) a spus: «Cel care se află în această situație trebuie să efectueze abluțiunea.»” (Al-Bukhari)

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Semenul necesită *ghusl* (baia rituală), iar *madhi* (lichidul preseminal) necesită *wuḍū’* (abluțiune).” (Ahmad)

■ **Metroragia, care reprezintă orice sângerare uterină sau vaginală ce apare în afara perioadei menstruale.** Fatimah bint Abu Hubaish (Allah să fie mulțumit de ea!) suferea de sângerări prelungite în afara perioadei menstruale, iar Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus:

„Dacă este sânge menstrual, atunci este de culoare închisă și este ușor de recunoscut (de către femei). Dacă

acesta este cazul, atunci întrerupe rugăciunea, însă dacă nu este așa și este diferit, atunci realizează abluțiunea și roagă-te!” (Ibn Hibban)

■ Somnul profund în timpul căruia este pierdută conștiința. ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cei doi ochi sunt cureaua anusului, iar cel care adoarme profund să realizeze abluțiunea.” (Abu Dawud)

În plus, într-un *hadith* privitor la curățarea peste încălțăminte, Safwān ibn al-‘Assal Muradi (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„În timp ce ne aflam într-o călătorie, Mesagerul lui Allah (ﷺ) ne-a poruncit să nu ne scoatem șosetele timp de trei zile și trei nopți (atunci când realizăm abluțiunea) decât pentru *janābah*, însă nu și atunci când defecăm, urinăm sau dormim.” (At-Tirmidhi)

Pe de altă parte, starea de somnolență fără pierderea conștiinței nu anulează abluțiunea. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„În timpul vieții Profetului (ﷺ), companionii săi obișnuiau să aștepte atât de mult rugăciunea din timpul nopții încât li se clătinau capetele (de somn). Apoi, ei se rugau fără a realiza abluțiunea.” (Abu Dawud)

■ Pierderea rațiunii sau a conștiinței ca urmare a demenței, epilepsiei, leșinului, medicamentelor sau a intoxicației, dat fiind că deplinătatea facultăților mintale reprezintă o condiție a înregistrării oricărui act de adorare.

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Faptele a trei persoane nu sunt înregistrate: cele ale persoanei care doarme, până când se trezește; cele ale copilului, până când crește (ajunge la pubertate) și cele ale persoanei care nu se află în deplinătatea facultăților mintale, până când își revine.” (Ibn Hibban)

■ **Contactul direct al mâinii cu organul genital.**
Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă un bărbat își atinge penisul, trebuie să își refacă abluțiunea, iar dacă o femeie își atinge vulva, trebuie să își refacă abluțiunea.” (Ahmad)

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Cel care își atinge penisul nu trebuie să realizeze rugăciunea până când nu realizează abluțiunea.” (Abu Dawud)

În plus, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi își atinge membrul sexual cu mâna fără a exista nicio pânză sau alt material între cele două, să realizeze abluțiunea!” (Sahih Al-Jāmi’ah)

Unii învățați sunt de părere că, dacă un bărbat își atinge membrul sexual, acest lucru nu anulează abluțiunea sa, iar ei folosesc drept argument în acest sens următorul *hadith*:

„Un bărbat l-a întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) dacă faptul că și-a atins penisul cu mâna i-a anulat abluțiunea, iar el (ﷺ) i-a răspuns: «Nu, aceasta este doar o parte din tine.»” (Ibn Hibban)

Cineva l-a întrebat pe Sheikh ibn ‘Uthaimīn (Allah să aibă milă de el!) dacă o femeie care își spală copilul atunci când se află în stare de impuritate trebuie să își refacă abluțiunea. El (Allah să aibă milă de el!) a răspuns:

„Dacă o femeie își spală copilul, indiferent dacă este băiat sau fată, și atinge părțile private ale acestuia, ea nu trebuie să realizeze abluțiunea, ci doar să își spele mâna, deoarece atingerea părților private fără dorință nu necesită abluțiune. Este binecunoscut faptul că, atunci când o femeie își spală copiii, dorința nici măcar nu îi trece prin minte. Astfel, dacă ea își spală copilul, trebuie doar să își spele mâna pentru a îndepărta orice najāsah (impuritate) pe care o poate avea, însă nu trebuie să realizeze abluțiunea.” (Majmū Fatāwa Ibn ‘Uthaimīn)

Lucrurile care anulează abluțiunea în opinia unora dintre învățați

■ Orice elimină ființa umană prin alte căi decât cele două orificii naturale, așa cum sunt sângele, voma și hemoragia nazală.

- Atingerea unei femei cu dorință.
- Spălarea unui mort.

În aceste cazuri, este preferabilă realizarea abluțiunii pentru a evita controversele.

■ Dacă o persoană are îndoieli cu privire la *hadath*, nefiind sigură dacă a eliminat sau nu gazele intestinale în timpul rugăciunii, ea nu trebuie să își refacă abluțiunea până când nu

este convinsă că a pierdut-o. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi se roagă și simte ceva în dosul lui, însă nu știe dacă și-a anulat sau nu *wuḍū'* (abluțiunea), el nu trebuie să își întrerupă rugăciunea decât dacă aude un zgomot sau simte un miros.” (Muslim)

Acest *hadith* face referire la situația în care o persoană nu este sigură dacă a flatulat sau nu. Astfel, dacă ea s-a purificat și nu este sigură dacă a flatulat sau nu, purificarea sa rămâne valabilă. Pe de altă parte, dacă este sigură că a flatulat, atunci trebuie să își refacă abluțiunea.

Cazurile în care abluțiunea este recomandată

■ **Înainte de culcare.** Al-Bara ibn ‘Azib (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Atunci când mergi la culcare, realizează abluțiunea la fel cum o faci înainte de rugăciune, întinde-te pe partea dreaptă și spune: „*Allāhumma aslamtu nafsi ilaika, wa fawwadtu ‘amrī ilaika, wa aljā’tu zahri ilaika, rahbatun wa raghbatun ilaika, la mālja’a wa lā manjā Minka illa Ilaika, āmantu bi-kitabika alladhī anzalta wa bi-nabiyyika alladhi arsalta*” (O, Allah, Îți încredințez sufletul meu și Îți încredințez chestiunile mele. Îmi întorc fața către Tine și îmi pun încrederea în Tine, cu speranță și teamă de Tine. Cu adevărat, nu există un adăpost sau refugiu sigur de Tine, ci numai cu Tine. Cred în Cartea Ta, pe care Tu ai revelat-o și în Profetul Tău, pe care Tu l-ai trimis!). Dacă (îți este scris

să) mori în acea noapte, vei muri în religia islamului. Astfel, acestea să fie ultimele tale cuvinte (înainte să mergi la culcare)!» Al-Bara a adăugat: «În timp ce memoram aceasta, am spus: „**wa bi-rasulika alladhi arsalta**” (Și în Mesagerul Tău, pe care Tu l-ai trimis!). Profetul (ﷺ) a spus: „Nu! Spune: «**wa bi-nabiyyika alladhi arsalta**» (Și în Profetul Tău, pe care Tu l-ai trimis!).»” (Al-Bukhari)

■ **Atunci când cineva dorește să mănânce, să bea sau să doarmă după actul sexual.** ‘Ammar ibn Yasir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„**Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a acordat persoanei care se află în stare de impuritate majoră (*junub*) permisiunea de a realiza abluțiunea pentru a mânca, a bea sau a dormi, la fel cum o realizează pentru rugăciune.**” (At-Tirmidhi)

Același lucru este valabil pentru cel care dorește să repete actul sexual cu soția sa. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„**Atunci când unul dintre voi întreține relații sexuale cu soția sa, iar apoi dorește să o facă din nou, să realizeze abluțiunea!**” (Muslim)

■ **Înainte de abluțiunea totală (este încurajată).** ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„**Atunci când Mesagerul lui Allah (ﷺ) realiza *ghusl* (baia rituală) din cauza faptului că se afla în stare de impuritate majoră (*junub*), el începea spălându-și mâinile, după care își turna apă cu mâna dreaptă peste mâna stângă și își spăla părțile private. Apoi, efectua abluțiunea la fel cum o efectua pentru rugăciune. Apoi, lua puțină apă și își freca rădăcinile părului cu degetele, iar când era sigur că**

acestea erau umezite în mod corespunzător, își turna trei pumni de apă pe cap, după care își turna apă pe restul corpului, după care își spăla picioarele.” (Muslim)

■ Înainte de fiecare rugăciune. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă nu aş fi considerat că este prea greu pentru adepții mei, le-aş fi poruncit să își curețe dinții cu *siwak* înainte de fiecare rugăciune și să amâne rugăciunea Isha până după jumătatea nopții.” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

Câteva dintre lucrurile nepermise care sunt comise în timpul abluțiunii

■ Exprimarea intenției de a realiza abluțiunea cu voce tare. Ibn Al-Qaiyyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Profetul (ﷺ) nu obișnuia să spună (cu voce tare) la începutul abluțiunii: «Intenționez să mă purific sau să intru în starea care îmi permite realizarea rugăciunii.» Nici el (ﷺ) și nici companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) nu au făcut acest lucru și nu există nicio relatare în acest sens, nici autentică și nici slabă, nici măcar o singură literă.”

Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„În conformitate cu consensul învățaților, intenția de a se purifica (realizând abluțiunea), de a realiza baia rituală (*ghusl*) sau abluțiunea uscată (*tayammum*), cea de a realiza rugăciunea, de a oferi caritatea anuală obligatorie, de a realiza o ispășire sau orice alt act de adorare nu trebuie să fie

exprimată verbal. Învățații au fost în unanimitate de acord cu faptul că locul intenției se află în inimă. Prin urmare, dacă o persoană spune în mod neintenționat un lucru care este opusul a ceea ce are în inimă, cea care va fi luată în considerare va fi intenția lui din inimă și nu ceea ce a exprimat verbal.” (Al-Fatāwa Al-Kubrā - Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah – Allah să aibă milă de el! – Kitāb At-Tahārah, p. 213)

■ **Rostirea de rugă atunci când sunt spălate diferitele membre în timpul abluțiunii.** De exemplu, unii oameni spun atunci când își spală mâna dreaptă: „O, Allah! Fă-mă să iau cartea faptelor mele în mâna dreaptă în Ziua Judecării!”, sau atunci când își spală fața: „O, Allah! Fă ca chipul meu să strălucească în Ziua în care unele chipuri vor străluci!”.

Ibn Al-Qaiyyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Nu există dovezi că Trimisul lui Allah (ﷺ) ar fi spus altceva în timp ce realiza abluțiunea în afară de menționarea numelui lui Allah (spunând «Bismi-Llah»). Toate ahadith-urile legate de rugile care se fac în timpul abluțiunilor sunt false sau fabricate. Mesagerul lui Allah (ﷺ) nu a spus nimic din toate acestea și nu și-a învățat comunitatea nimic în sensul acesta. Singurul lucru verificat pe care îl spunea la începutul abluțiunii era **«Bismi-Llah»** (În Numele lui Allah!), iar la finalul ei spunea: **«Ash-hadu an lā ilāha ill-Allah wahdahu lā sharika lah, wa ash-hadu anna Mohammedan ‘abduhu wa rasuluhu. Allāhumma aj‘alni min at-tawābin wa aj‘alni min al-mutatahhirina»** (Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah Unicul, Care nu are parteneri, și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său. O Allah, fă-mă dintre cei care se căiesc și dintre cei care se purifică!).”

■ **Ștergerea gâtului după ce a fost șters capul.** Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Nu există dovezi că Profetul (ﷺ) și-ar fi șters gâtul în timp ce realiza abluțiunea și nu a fost înregistrat niciun hadith autentic în acest sens. Mai mult decât atât, ahadith-urile autentice în care este descrisă abluțiunea Profetului (ﷺ) nu menționează nicăieri că el (ﷺ) și-ar fi șters gâtul. Prin urmare, majoritatea învățaților musulmani sunt de părere că această acțiune nu este recomandabilă, iar cei care o recomandă se bazează în acest sens pe un hadith care merge înapoi până la Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!), al cărui lanț de relatatori este slab și care arată că Trimisul lui Allah (ﷺ) și-a șters capul până la ceafă. Un astfel de hadith nu trebuie să fie folosit drept argument, deoarece acesta contrazice relatările autentice, iar învățații sunt în unanimitate de acord că abluțiunea celui care nu își șterge gâtul este valabilă.” (Al-Fatāwa Al-Kubrā de Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah – Allah să aibă milă de el! – Kitāb At-Tahārah, p. 280)

■ **Lipsa de perfecționare a abluțiunii.** Un companion al Profetului (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (ﷺ) a văzut o persoană rugându-se, însă o parte a piciorului ei de dimensiunea unei monezi nu fusese spălată (apa nu ajunsese la ea). (Când a observat aceasta,) Profetul (ﷺ) i-a cerut să își repete abluțiunea și rugăciunea.” (Ahmad)

■ **Repetarea abluțiunii fără să fi fost anulată cea de dinainte și fără a realiza nicio rugăciune între cele două**

abluțiuni. Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Învățații în Jurisprudență au discutat cazul celui care realizează rugăciunea după prima abluțiune, dacă este sau nu recomandat ca el să își reînnoiască abluțiunea. În ceea ce îl privește pe cel care nu a realizat nicio rugăciune după efectuarea abluțiunii, el nu este sfătuit să își refacă abluțiunea, deoarece aceasta ar fi considerată o inovație care contrazice Sunnah (Tradiția Profetului – ﷺ) și practica musulmanilor din timpul Profetului (ﷺ) și până în prezent.”

■ **Spălarea membrelor de mai mult de trei ori în timpul abluțiunii**, deoarece această practică ar intra în conflict cu instrucțiunile Profetului lui Allah (ﷺ), care a spus:

„Cel care aduce o inovație în această chestiune a noastră (adică islamul), care nu este parte a acesteia, va avea aceasta respinsă (de către Allah).” (Al-Bukhari)

■ **Faptul că atunci când o impuritate atinge hainele sau corpurile lor, unii oameni nu se limitează la a îndepărta murdăria (spălând zona), ci ei cred că este absolut necesar să își refacă abluțiunea**, însă acest lucru nu este adevărat. În acest caz, trebuie curățat doar locul de pe haină sau corp care a fost atins de impuritate și nu trebuie să fie refăcută abluțiunea, deoarece nu a avut loc nimic care să o anuleze.

■ **Faptul că atunci când își spală fața în timpul abluțiunii, unii oameni nu au grijă să spele întreaga suprafață a feței, neglijând mai ales zona din apropierea urechilor.** Cu toate acestea, este necesară spălarea întregii suprafețe a feței, acordând o atenție deosebită zonei dintre barbă și urechi.

■ **Faptul că unele femei își lasă oja pe unghii, iar aceasta împiedică apa să ajungă la ele.** Atunci când unghiile sunt acoperite de aceste straturi impermeabile abluțiunea este incompletă și, drept urmare, aceasta nu este valabilă. Rugăciunea realizată cu o astfel de abluțiune este, de asemenea, invalidă, iar ea trebuie refăcută. Aceeași regulă se aplică în cazul oricărei persoane care are pe oricare dintre membrele care trebuie spălate în timpul abluțiunii ceva care împiedică apa să ajungă la ele, cu excepția cazului în care are o scuză legală.

■ **Unii oameni cred că este necesară spălarea organelor genitale la fiecare abluțiune, ceea ce este fals.** Adevărul este că acest lucru este obligatoriu doar pentru cel care a urinat sau defecat. În ceea ce îl privește pe cel care a flatulat sau a adormit, el nu este obligat să își spele părțile private și își poate realiza abluțiunea în mod direct.

Câteva *fatāwa* cu privire la abluțiune

Întrebare:

Dacă o persoană realizează abluțiunea și își începe rugăciunea, iar în timpul acesteia are impresia că simte ceva (în dosul ei), devine rugăciunea sa invalidă sau nu?

Răspuns:

Simpla impresie nu anulează abluțiunea, iar cel care are îndoieli cu privire la acest lucru (dacă a flatulat sau nu), nu trebuie să își întrerupă rugăciunea. Dovada în acest sens este *hadith*-ul autentic în care Profetul Mohammed (ﷺ) a fost întrebat cu privire la un om care a avut impresia că a flatulat în timpul rugăciunii, iar el (ﷺ) a răspuns:

„El nu trebuie să își întrerupă rugăciunea decât dacă aude un zgomot sau simte un miros.” (Al-Bukhari)

Pe de altă parte, dacă cineva este sigur că a ieșit urină din organul lui genital, abluțiunea sa este anulată, iar el trebuie să își curețe penisul cu apă și să își refacă abluțiunea, cu excepția cazului în care suferă de incontinență urinară (situație în care rugăciunea va fi validă dacă este făcut tot ceea ce este poruncit în acest caz). (*Al-Fatāwa Al-Kubrā de Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah – Allah să aibă milă de el! – Kitab At-Tahārah, p. 281*)

Întrebare:

Dacă un bărbat își sărută sau îmbrățișează soția și emite, ca urmare a acestui fapt, lichid preseminal, trebuie să repete abluțiunea?

Răspuns:

În acest caz, abluțiunea este anulată, iar el trebuie să își spele organul genital și să își refacă abluțiunea. (*Al-Fatāwa Al-Kubrā de Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah – Allah să aibă milă de el! – Kitab At-Tahārah, p. 294*)

Întrebare:

Este valabilă rugăciunea unui bărbat care suferă de un flux continuu de puroi ce iese din organul său genital?

Răspuns:

În acest caz, rugăciunea nu trebuie să fie abandonată, ci ea trebuie să fie efectuată în cel mai bun mod cu putință. Astfel,

dacă ieșirea puroiului nu se oprește nici măcar pentru timpul necesar realizării abluțiunii și a rugăciunii, acestea trebuie efectuate chiar și în acest caz. Însă, trebuie să fie folosită o pânză pentru a evita ca puroiul să se împrăștie. (*Al-Fatāwa Al-Kubrā* de Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah – Allah să aibă milă de el! – *Kitab At-Tahārah*, p. 310)

Întrebare:

Este baia rituală (*ghusl*) suficientă astfel încât să nu mai fie necesară realizarea abluțiunii?

Răspuns:

În cazul în care baia rituală (*ghusl*) este obligatorie pentru o persoană, este recomandată începerea acesteia cu realizarea abluțiunii. Cu toate acestea, trebuie să fie evitată atingerea părților intime, deoarece, în caz contrar, abluțiunea va fi anulată. Pe de altă parte, dacă persoana realizează baia rituală (*ghusl*) respectând ordinea în care trebuie spălate membrele în timpul abluțiunii, acest lucru va fi suficient, cu Voia lui Allah, și nu va mai fi necesară realizarea abluțiunii. (**Fatāwa islamice ale unui grup de învățați**)

Ștergerea (cu mâna udă) peste *khuff*² sau orice altceva similar, așa cum sunt șosetele sau sandalele

² Materialul din piele sau dintr-un material similar care acoperă piciorul.

Există numeroase *ahadith* cu privire la permisiunea de a se șterge peste încălțăminte, iar unul dintre ele este cel relatat de Hammām ibn al-Hārith (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„L-am văzut pe Jarir ibn ‘Abd Allah urinând, iar apoi a realizat abluțiunea trecându-și mâinile umede peste încălțăminte, după care s-a ridicat pentru a se ruga. Atunci când l-am întrebat cu privire la acest lucru, el a răspuns: «L-am văzut pe Trimisul lui Allah (ﷺ) făcând același lucru.»” (Al-Bukhari)

Dacă atunci când s-a încălțat se afla în stare de puritate, este mai bine pentru o persoană ca, atunci când dorește să își refacă abluțiunea, să își ștergă șosetele cu mâinile umede în loc să le scoată pentru a își spăla picioarele, în conformitate cu *hadith*-ul în care Al-Mughirah ibn Shu‘bah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Într-o noapte, mă aflam în călătorie alături de Trimisul lui Allah (ﷺ), iar el m-a întrebat: «Ai apă cu tine?» Am răspuns: «Da.» El (nobilul Profet) (ﷺ) a descălecat și a dispărut în întunericul nopții, apoi s-a întors și i-am turnat apă din recipientul (în care o aveam). El (ﷺ) și-a spălat fața și, din cauza faptului că purta o haină de lână, nu și-a putut scoate mâinile (din mâneci) decât prin partea de jos a acesteia, după care și le-a spălat și s-a șters peste cap cu mâinile umede. Atunci m-am grăbit să îi scot încălțăminte, însă el (ﷺ) mi-a spus: «Las-o, deoarece picioarele mele erau curate atunci când am încălțat-o!», iar apoi s-a șters cu mâinile umede peste ea.” (Muslim)

Regulile cu privire la ștergerea peste *khuff* și zonele care trebuie să fie șterse

Ștergerea peste încălțăminte este o permisiune pe care Allah Preaînaltul le-a acordat-o robilor Săi și o ușurare pentru ei. Atunci când aceasta este realizată, trebuie să fie ștearsă numai partea superioară a șosetelor, deoarece acesta a fost modul în care a procedat Profetul Mohammed (ﷺ). Al-Mughirah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah (ﷺ) ștergând partea superioară a încălțăminteii sale.” (Abu Dawud)

‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat în același sens:

„Dacă religia ar fi fost bazată pe opinii, ar fi fost considerată mai importantă ștergerea părții inferioare a încălțăminteii, însă l-am văzut pe Trimisul lui Allah (ﷺ) ștergând partea superioară a încălțăminteii sale.” (Abu Dawud)

Condițiile ștergerii peste *khuff* sau orice altceva similar

1. Șosetele sau orice altceva similar trebuie să fie încălțate după realizarea abluțiunii, în conformitate cu *hadith*-ul în care Al-Mughirah ibn Shu‘bah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„(...) m-am grăbit să îi scot încălțăminte, însă el (ﷺ) mi-a spus: «Las-o, deoarece picioarele mele erau curate

când am încălțat-o!», iar apoi s-a șters cu mâinile umede peste ea.” (Muslim)

2. Șosetele sau orice altceva similar trebuie să fie curățate de orice impuritate. În caz contrar, nu este permisă ștergerea peste acestea și nici purtarea lor în timpul rugăciunii până când nu sunt curățate de impurități. Abu Sa‘id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Într-o zi, în timp ce ne rugam în spatele Mesagerului lui Allah, el (ﷺ) și-a scos sandalele și le-a așezat în stânga sa, iar atunci când oamenii au văzut acest lucru, și-au scos și ei sandalele. După ce Mesagerul lui Allah (ﷺ) și-a terminat rugăciunea, el (ﷺ) i-a întrebat: «Ce v-a făcut să vă scoateți sandalele?», iar ei au răspuns: «Am văzut că tu ți-ai scos sandalele, așa că le-am scos și noi pe ale noastre.» Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus atunci: «Nu le-am scos pentru că ar fi un rău în asta, ci pentru că Gabriel a venit la mine și mi-a spus că se afla o impuritate pe ele. Când unul dintre voi vine la moschee, să se uite la sandalele sale, iar dacă vede că se află vreo impuritate pe ele, să o îndepărteze!” (Ibn Hibban)

3. Ștergerea peste șosete sau orice altceva similar trebuie făcută numai în timpul abluțiunii realizate ca urmare a unei impurități minore. Astfel, atunci când este necesară abluțiunea totală, aceasta nu este suficientă. Safwān ibn Assāl (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Pe când ne aflam într-o călătorie, Trimisul lui Allah (ﷺ) ne-a poruncit să nu ne scoatem șosetele din piele (*khuff*) timp de trei zile (pentru a efectua abluțiunea), cu excepția cazului în care ne aflăm în stare de impuritate

majoră (*junub*), însă nu și în cazul în care urinăm, defecăm sau dormim.” (At-Tirmidhi)

4. Trebuie să fie respectat termenul limită pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khuff*, care este de 24 de ore pentru rezident și 72 de ore pentru călător. ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns atunci când a fost întrebat cu privire la limita de timp pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khuff*:

„Profetul (ﷺ) a fixat termenul limită (pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khifaf* - pluralul cuvântului *khuff*) de trei zile și trei nopți pentru călător și o zi și o noapte pentru rezident.” (Muslim)

5. Este obligatoriu ca șosetele sau orice altceva similar să acopere toată zona piciorului care trebuie să fie spălată atunci când este realizată abluțiunea.

Descrierea ștergerii peste *khuff* sau orice altceva similar

După ce șosetele sau orice altceva similar sunt încălțate în stare de puritate, este permisă ștergerea peste acestea de fiecare dată când cineva dorește să realizeze abluțiunea, nefiind necesară scoaterea lor pentru a își spăla picioarele. Aceasta se face trecând mâna dreaptă umedă peste piciorul drept, începând de la degete și până unde începe piciorul și trecând mâna stângă umedă peste piciorul stâng, începând de la degete și până unde începe piciorul, fiecare de câte o singură dată.

Termenul limită pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khuff* sau orice altceva similar

■ Acesta este de trei zile și trei nopți pentru călător și o zi și o noapte pentru rezident. ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns atunci când a fost întrebat cu privire la limita de timp pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khuff*:

„Profetul (ﷺ) a fixat termenul limită (pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khifaf* - pluralul cuvântului *khuff*) de trei zile și trei nopți pentru călător și o zi și o noapte pentru rezident.” (Muslim)

■ Această perioadă începe în momentul ștergerii peste șosete pentru prima dată după ce a fost anulată abluțiunea (din cauza unei impurități minore) (în conformitate cu opinia celor mai de încredere învățați) și se termină după douăzeci și patru de ore pentru rezident și șaptezeci și două de ore pentru călător.

Cazurile în care nu este permisă ștergerea cu mâinile umede peste *khuff* sau orice altceva similar

■ Starea de impuritate majoră (*junub*), conform *hadith*-ului în care Safwān ibn Assāl (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Pe când ne aflam într-o călătorie, Trimisul lui Allah (ﷺ) ne-a poruncit să nu ne scoatem șosetele din piele

(*khuff*) timp de trei zile (pentru a efectua abluțiunea), cu excepția cazului în care ne aflăm în stare de impuritate majoră (*junub*), însă nu și în cazul în care urinăm, defecăm sau dormim.” (At-Tirmidhi)

■ Expirarea perioadei în care este permisă ștergerea peste șosete, care este de o zi și o noapte pentru rezident și trei zile și trei nopți pentru călător. ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns atunci când a fost întrebat cu privire la limita de timp pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khuff*:

„Profetul (ﷺ) a fixat termenul limită (pentru ștergerea cu mâinile umede peste *khifaf* - pluralul cuvântului *khuff*) de trei zile și trei nopți pentru călător și o zi și o noapte pentru rezident.” (Muslim)

■ Scoaterea uneia sau a ambelor șosete.

Ștergerea peste atele sau orice altceva similar

A fost prescrisă ștergerea peste atele sau orice altceva similar care este folosit pentru bandajarea rănilor sau a arsurilor etc. Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am plecat într-o călătorie, iar unul dintre noi s-a rănit la cap cu o piatră. Apoi, el a avut un vis umed. El i-a întrebat pe cei alături de care călătorea: «Considerați că pot beneficia de îngăduința de a efectua *tayammum*?» Ei i-au răspuns: «Nu credem că poți beneficia de această îngăduință, pentru că ai apă la dispoziție.» Omul a făcut baie și a murit. Când ne-am întors la Profet (ﷺ), i-a fost

povestită această întâmplare. El (ﷺ) a spus: «L-au omorât! Fie ca Allah să-i omoare! Nu puteau să întrebe dacă nu știau? Ar fi fost suficient ca el să efectueze *tayammum*, să apese - sau să bandajeze - (narratorul nu era sigur care dintre acestea două) rana cu o cârpă și să se ștergă peste ea, spălându-se pe restul corpului.»» (Abu Dawud)

Ștergerea peste atele sau orice altceva similar este obligatorie în timpul abluțiunii și al băii rituale, înlocuind spălarea sau ștergerea membrului afectat. De asemenea, cel care suferă de un traumatism sau o fractură și dorește să realizeze abluțiunea sau baia rituală trebuie să își spele toate membrele. Cu toate acestea, dacă el se teme că spălarea membrului afectat i-ar putea agrava rana, i-ar putea întârzia vindecarea, sau i-ar putea spori durerea, îi este permisă trecerea la etapa care presupune ștergerea cu apă (a membrilor afectate). În cazul în care consideră că aceasta ar putea reprezenta, de asemenea, un pericol pentru el, poate trece la etapa care presupune punerea unui alt bandaj peste cel existent și ștergerea cu mâna umedă peste acesta. Trebuie remarcat aici faptul că aplicarea bandajului (sub orice formă) atunci când suntem în stare de puritate nu reprezintă o condiție pentru a ne putea șterge cu mâna umedă peste el, iar celui care se află într-o astfel de situație îi este permisă ștergerea peste atele sau orice altceva similar atât timp cât scuza care îl obligă la aceasta persistă. Astfel, atunci când scuza nu mai există, el va fi obligat să își spele toate membrele.

Câteva *fatāwa* cu privire la ștergerea peste bandaje

Întrebare:

Există anumite condiții pentru a recurge la ștergerea peste atele? Cu alte cuvinte, ce este de făcut atunci când bandajele depășesc zona afectată?

Răspuns:

Se poate recurge la ștergerea peste atele numai în caz de necesitate, care trebuie să fie estimată la valoarea ei adevărată. Astfel, aceasta nu se limitează la locul rănii, iar toate celelalte părți ale corpului care trebuie să fie bandajate pentru a consolida atelele sau bandajele fac parte din necesitate. („*Fatāwa cu privire la ștergerea peste șosete*”, Sheikh Mohammed ibn Saleh Al-‘Uthaimīn, p. 26)

Întrebare:

Putem considera pansamentele și altele asemenea ca făcând parte din categoria atelelor (în ceea ce privește regulile cu privire la acestea)?

Răspuns:

Da, le putem considera ca atare. În plus, trebuie menționat faptul că, spre deosebire de ștergerea peste șosete, durata ștergerii peste atele nu are un termen limitat, fiind permisă atât timp cât acestea trebuie să fie purtate. În același mod, ștergerea peste atele este permisă atât în timpul abluțiunii, cât și în timpul băii rituale, spre deosebire de ștergerea peste șosete, după cum am menționat mai sus. Astfel, atunci când realizează baia rituală, musulmanul trebuie să se șteargă cu mâinile umede peste atele în același fel în care o face pentru

abluțiune. („*Fatāwa cu privire la ștergerea peste șosete*”, Sheikh Mohammed ibn Saleh Al-‘Uthaimīn, p. 26)

Întrebare:

Cum trebuie să fie curățată atela? Ne puteți descrie în detaliu dacă trebuie să o ștergem complet sau nu?

Răspuns:

Da, atelele trebuie să fie șterse în întregime, deoarece în mod normal înlocuitorul are statutul lucrului înlocuit, atât timp cât nu există nimic în *Sunnah* care să indice contrariul acestei reguli. În acest caz, ștergerea înlocuiește baia rituală și, la fel cum în timpul acesteia întregul membru trebuie să fie spălat, ștergerea trebuie să acopere întreaga atelă. În ceea ce privește ștergerea peste șosete, aceasta este o ușurare, iar *Sunnah* prevede că este permisă ștergerea doar a unei părți din aceasta. („*Fatāwa cu privire la ștergerea peste șosete*”, Sheikh Mohammed ibn Saleh Al-‘Uthaimīn, p. 27)

Baia rituală (*ghusl*)

Aceasta presupune spălarea întregului trup cu apă și este obligatorie în următoarele cazuri:

■ **Ejacularea din plăcere** cauzată de un act sexual, masturbare, un gând, un vis umed sau orice altceva o poate provoca. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Dacă sunteți spurcați (în starea de junub - stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după care abluțiunea majoră - îmbăierea generală - este obligatorie

atât pentru bărbat, cât și pentru femeie), atunci purificați-vă (printr-o îmbăiere totală)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Semenul necesită *ghusl* (baia rituală), iar *madhi* (lichidul preseminal) necesită *wuḍū'* (abluțiune).” (Ahmad)

■ **Relațiile conjugale în care are loc penetrarea, chiar dacă nu se ajunge la ejaculare, caz în care ambii soți trebuie să realizeze baia rituală (*ghusl*). Profetul Mohammed (ﷺ) a spus în acest sens:**

„Atunci când (bărbatul) se așază între cele patru părți ale femeii și părțile circumcise (ale bărbatului și cele ale femeii) se împreunează, baia rituală devine obligatorie.” (Muslim)

■ **La finalul perioadei menstruale sau al sângerării postnatale. Allah Cel Atotputernic spune:**

„Te întreabă despre (împreunarea) cu femeile în timpul menstruației. Spune (o, Mohammed): «Acesta este un rău. Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până când nu se vor purifica (este vorba de interzicerea relațiilor intime în această perioadă)! Iar dacă sunt curate (este vorba de sfârșitul perioadei menstruale, urmată de baia rituală, *ghusl*), puteți veni la ele, așa cum v-a poruncit Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curățesc.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:222]

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Fatimah bint Abu Hubaish l-a întrebat pe Profetul Mohammed (ﷺ):

„«Sufăr de sângerări persistente (între menstruații) și nu reușesc să mă purific. Ar trebui să renunț la rugăciunile mele?» Profetul Mohammed (ﷺ) i-a răspuns: «Nu, deoarece aceasta este (o scurgere dintr-o) venă (adică *istihādah*). Așadar, renunță la rugăciuni numai pentru perioada cât durează în mod normal menstruația ta, iar apoi realizează baia rituală și roagă-te.»» (Al-Bukhari)

În plus, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Asmā’ l-a întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) cu privire la baia rituală după menstruație, iar el (ﷺ) i-a răspuns: «Fiecare dintre voi ar trebui să folosească în acest sens apă (amestecată cu frunze) de jujubier și să se purifice în cel mai bun mod cu putință, apoi să își toarne apă pe cap și să se frece puternic până când apa ajunge la rădăcinile părului, iar apoi să își toarne apă pe restul corpului. După aceea, să ia o bucată de bumbac îmbibată cu mosc și să se purifice cu ea.» Asmā’ l-a întrebat: «Cum ar trebui să se purifice cu ea?» (Mesagerul lui Allah - ﷺ) a exclamat: «**Subhān Allah** (Slavă lui Allah!)», iar apoi a spus: «Te purifici cu ea!» ‘Aishah i-a spus (în șoptă): «Îți cureți cu ea urmele de sânge.» Ea (Asmā’) l-a întrebat apoi pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) cu privire la baia rituală după actul sexual, iar el (ﷺ) i-a răspuns: «Fiecare dintre voi ar trebui să folosească în acest sens apă și să se purifice în cel mai bun mod cu putință, apoi să își toarne apă pe cap și să se frece puternic până când apa ajunge la rădăcinile părului, iar apoi să își toarne apă pe restul corpului.»

‘Aishah a spus: «Cât de bune sunt femeile dintre *ansari*! Timiditatea lor nu le-a împiedicat să învețe religia.»” (Muslim)

■ **În momentul morții.** Astfel, atunci când un musulman încetează din viață, el trebuie să fie spălat. Umm ‘Atiyah Al-Ansariya (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a venit la noi atunci când fiica lui a decedat și ne-a spus: «Spălați-o de trei, de cinci sau de mai multe ori dacă așa considerați necesar cu apă și frunze de jujubier, iar la ultima spălare puneți camfor – sau puțin camfor – în apă, iar când terminați, chemați-mă!» Atunci când am terminat, l-am chemat, iar el (ﷺ) ne-a dat *haqwa* sa (un obiect vestimentar) și ne-a spus: «Acoperiți-i corpul cu ea!»” (Al-Bukhari)

Descrierea completă a băii rituale (*ghusl*)

■ Formularea intenției în inimă de a realiza baia rituală pentru a ieși din starea de impuritate majoră (fie că este vorba despre *junub*, menstruație sau sângerare postnatală), iar aceasta nu trebuie să fie făcută cu voce tare.

■ Rostirea expresiei „*Bismi-Llah*” (În Numele lui Allah), urmată de spălarea mâinilor.

■ Spălarea părților intime și eliminarea impurităților.

■ Realizarea abluțiunii (*wuḍū*) la fel ca înainte de fiecare rugăciune rezervând, dacă se dorește, spălarea picioarelor pentru finalul băii rituale.

■ Turnarea apei pe cap de trei ori, trecând degetele prin păr și prin barbă, pentru ca apa să ajungă la rădăcini și la scalp.

■ Turnarea apei pe întreg corpul, începând cu partea dreaptă și terminând cu partea stângă. Cel care face aceasta trebuie să se asigure că apa atinge axilele, urechile, buricul și pliurile care se formează în piele la persoanele mai solide și care împiedică apa să ajungă la toate zonele corpului. Apoi, el trebuie să își spele picioarele, dacă nu a făcut aceasta în timp ce a realizat abluțiunea (*wuḍū*). Acest fapt a fost evidențiat într-un *hadith* relatat de ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), care a spus:

„Atunci când Mesagerul lui Allah (ﷺ) realiza *ghusl* (baia rituală) din cauza faptului că se afla în stare de impuritate majoră (*junub*), el începea spălându-și mâinile, după care își turna apă cu mâna dreaptă peste mâna stângă și își spăla părțile private. Apoi, efectua abluțiunea la fel cum o efectua pentru rugăciune. Apoi, lua puțină apă și își freca rădăcinile părului cu degetele, iar când era sigur că acestea erau umezite în mod corespunzător, își turna trei pumni de apă pe cap, iar apoi își turna apă pe restul corpului, după care își spăla picioarele.” (Muslim)

Într-un alt *hadith*, Maimunah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Am pus apă pentru ca Trimisul lui Allah (ﷺ) să realizeze baia rituală, iar el (ﷺ) și-a turnat apă pe mâini și le-a spălat de două sau de trei ori, apoi și-a turnat apă cu mâna dreaptă peste mâna stângă și și-a spălat părțile private, apoi și-a frecat mâna de podea. Apoi, el (ﷺ) și-a clătit gura, a aspirat apă pe nas și a suflat-o, apoi și-a spălat fața, ambele brațe și capul de trei ori, iar apoi și-a turnat apă pe restul corpului. Apoi, el (ﷺ) și-a schimbat locul, după care și-a spălat picioarele.” (Al-Bukhari)

Elementele esențiale ale băii rituale

■ Formularea intenției în inimă de a realiza baia rituală pentru a ieși din starea de impuritate majoră, fără a o pronunța cu voce tare.

■ Îndepărtarea tuturor impurităților.

■ Turnarea apei pe cap de trei ori.

■ Turnarea apei pe întreg corpul sau scufundarea în apă asigurându-se că apa atinge axilele, urechile, buricul și pliurile care se formează în piele la persoanele mai solide. S-a relatat că Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) i-a spus Profetului Mohammed (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, sunt o femeie care obișnuiește să își împletească părul. Trebuie să îl despletesc pentru a realiza baia rituală atunci când mă aflu în stare de impuritate majoră?» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Nu, este suficient să îți torni apă pe cap de trei ori și apoi să îți torni apă pe întreg corpul, iar atunci vei fi purificată.»» (Muslim)

Cazurile în care este recomandată baia rituală

■ **Atunci când un nemusulman îmbrățișează islamul.** Acest lucru este evidențiat de *hadith*-ul relatat de Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„Atunci când Thumama al-Hanafi a îmbrățișat islamul, Profetul (ﷺ) l-a trimis în grădina lui Abu Talha pentru a face o baie completă (*ghusl*). Acesta a făcut ceea ce

i-a fost cerut, iar apoi a îndeplinit două unități de rugăciune și Profetul (ﷺ) a spus: «Islamul fratelui vostru este corect!» (Ibn Khuzaimah)

■ **Înainte de a asista la rugăciunea din ziua de vineri. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:**

„Este de datoria fiecărui musulman să se spele în ziua de vineri, să se curețe pe dinți și să folosească parfum, chiar dacă (pentru a face aceasta) trebuie să îl împrumute de la soția sa.” (Ahmad)

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care se îmbăiază în ziua de vineri și merge la rugăciunea de vineri, apoi se roagă ceea ce i-a fost prescris și îl ascultă pe imam până când termină predica lui, iar apoi se roagă împreună cu el, îi vor fi iertate păcatele comise între acea vineri și vinerea de dinaintea ei și încă trei zile.” (Muslim)

■ **Înainte de a asista la rugăciunea pentru cele două sărbători (cea de la finalul postului din luna Ramadan și cea a sacrificiului), în ziua în care se termină postul din luna Ramadan, în ziua de ‘Arafah și în ziua sacrificiului (ziua a zecea a lunii *Dhu-l-Hijjah*). Zadhān (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:**

„Un om l-a întrebat pe ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) cu privire la *ghusl*, iar el i-a răspuns: «Spală-te pe fiecare zi dacă dorești.» Omul i-a spus: «Nu, (mă refer la) *ghusl* (în sensul de purificare).», iar el (‘Ali – Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus: «(Realizează *ghusl*) în zilele de vineri, în ziua de ‘Arafah, în ziua sacrificiului (*Eid al-Adha*)

și în ziua de (*Eid*) *al-Fitr*.” (Al-Baihaqi, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Al-Irwa’Al-Ghalil*)

■ La intrarea în starea de *ihrām* pentru *Hajj* (Pelerinajul mare) sau ‘*Umrah* (Pelerinajul mic). Khārij ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la tatăl său:

„Profetul (ﷺ) se dezbrăca (de hainele sale cusute pentru a le schimba cu) *ihlāl* și realiza *ghusl* (pentru a intra în starea de *ihrām*).” (Ibn Khuzaimah)

■ La intrarea în Mecca, la fel cum a fost relatat în următorul *hadith* că proceda Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!):

„De fiecare dată când Ibn ‘Omar ajungea în apropierea sanctuarului din Mecca, el se oprea, recita *Talbiyah* și petrecea noaptea la *Dhi-Tūwa*, după care îndeplinea rugăciunea *Fajr* și realiza *ghusl*. Obişnuia să spună că l-a văzut pe Profetul Mohammed (ﷺ) procedând în același fel.” (Al-Bukhari)

Acțiunile interzise în starea de impuritate majoră (*junub*)

■ **Rugăciunea.** Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu vă apropiați de rugăciune atunci când sunteți beți, ca să știți ce spuneți (lui Allah), nici atunci când sunteți necurățați – doar dacă sunteți călători pe drum – până ce nu vă veți curăța (aluzie la starea de impuritate majoră – *junub* – rezultată din întreținerea de relații conjugale sau din poluție, după care baia rituală - *ghusl* - este

obligatorie)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:43]

■ **Tawāf** (înconjurarea Casei Sfinte - *Ka‘bah*). ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Mă aflu la menstruație atunci când am ajuns la Mecca, fapt pentru care nu am realizat *tawāf*-ul în jurul *Ka‘bei* și nici mersul între *Safā* și *Marwah*. L-am informat pe Trimisul lui Allah (ﷺ) cu privire la aceasta, iar el (ﷺ) mi-a spus: «Fă tot ceea ce face un pelerin, în afară de înconjurarea Casei (*Al-Ka‘bah*), până ce nu te curățești (atunci când termină menstruația ta).»” (Al-Bukhari)

■ **Atingerea sau purtarea cu sine a Cărții Sfinte (Nobilul Coran)**. Abu Bakr ibn Mohammed ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) le-a scris o scrisoare oamenilor din Yemen în care le-a spus:

„Nu îi este permis să atingă Coranul decât celui care se află în stare de purificare.” (Al-Baihaqi)

■ **Recitarea Nobilului Coran**. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), mama credincioșilor, a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a ieșit de la toaletă, iar apoi a recitat ceva din Coran. El (ﷺ) a spus: «Acest lucru este (permis) pentru cel care nu se află în stare de *junub* (impuritate majoră), însă celui care se află în stare de *junub* nu îi este permisă aceasta (recitarea), nici măcar a unui verset.»” (Ibn Baz)

■ **Șederea în moschei**. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a observat că fațadele caselor companionilor săi erau orientate către moschee și le-a spus: «Schimbați orientarea fațadelor acestor case dinspre moschee!» Apoi, Profetul (ﷺ) a plecat la casa lui, iar oamenii nu au făcut nimic, sperând că avea să vină o revelație care să le permită ca fațadele caselor lor să rămână așa cum erau. Cu toate acestea, Trimisul lui Allah (ﷺ) a ieșit din nou după această întâmplare și a spus: «Schimbați orientarea fațadelor acestor case dinspre moschee, deoarece nu le voi permite intrarea în moschee niciunei femei care se află în perioada menstruală și niciunei persoane (bărbat sau femeie) care se află în stare de *junub* (impuritate majoră)!»” (Ibn Khuzaimah)

Câteva dintre lucrurile nepermise care sunt comise în timpul băii rituale

■ După încheierea actului sexual cu soțiile lor, unii bărbați nu realizează baia rituală și nu le cer soțiilor lor să facă acest lucru decât dacă ejaculează. Cu toate acestea, baia rituală este obligatorie în ambele cazuri, deoarece Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când (bărbatul) se așază între cele patru părți ale femeii și părțile circumcise (ale bărbatului și cele ale femeii) se împreunează, baia rituală devine obligatorie.” (Muslim)

■ După încheierea actului sexual cu soțiile lor, unii bărbați doresc să întârzie baia rituală până la apropierea zorilor, fapt pentru care își petrec noaptea în stare de impuritate majoră și fără abluțiune, iar acest lucru contrazice *Sunnah* (Tradiția

profetică). ‘Ammar ibn Yasir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a acordat persoanei care se află în stare de impuritate majoră (*junub*) permisiunea de a realiza abluțiunea pentru a mânca, a bea sau a dormi, la fel cum o realizează pentru rugăciune.” (At-Tirmidhi)

■ Unii oameni își petrec noaptea în stare de impuritate majoră, iar apoi se trezesc cu puțin timp înainte de răsărit și, temându-se că nu au timp suficient pentru a realiza baia rituală înainte de revărsatul zorilor, realizează *Tayammum* (abluțiunea uscată) în loc de *ghusl*, însă acest lucru nu este permis. *Sheikh*-ului ‘Abd Al-‘Azīz ibn Baz (Allah să aibă milă de el!) i-a fost adresată următoarea întrebare:

„Pot recurge la tayammum dacă mă trezesc cu puțin timp înainte de revărsatul zorilor și nu am timp suficient pentru a realiza baia rituală înainte ca Soarele să răsară (marcând finalul timpului pentru rugăciunea Fajr) sau trebuie să realizez baia rituală și să îndeplinesc rugăciunea după aceea?”, iar el (Allah să aibă milă de el!) a răspuns:

„Purifică-te în mod perfect realizând baia rituală, iar apoi îndeplinește-ți rugăciunea, deoarece în acest caz nu este permisă recurgerea la tayammum. Astfel, în acest caz se aplică regula valabilă pentru cel care este afectat de uitare sau somn, iar el trebuie să se grăbească să îndeplinească rugăciunea și tot ceea ce este necesar pentru a face permisibilă îndeplinirea ei imediat ce și-a amintit de aceasta sau s-a trezit din somn. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus în acest sens:

«Dacă o persoană uită de o rugăciune sau adoarme (și se trezește după ce timpul pentru aceasta s-a sfârșit), ea

trebuie să o îndeplinească atunci când își amintește și nu există altă ispășire în afară de aceasta într-o astfel de situație.» (Abu Dawud)

Pe de altă parte, știm că rugăciunea este acceptată numai dacă este îndeplinită în stare de puritate, conform hadith-ului în care Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

«Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune (...))» (Muslim)

În plus, cel care dispune de apă trebuie să se purifice doar cu apă și numai dacă aceasta lipsește poate recurge la tayammum, deoarece Allah Cel Atotputernic spune:

«(...) Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile (s-a interpretat ca însemnând relațiile conjugale cu ele) și nu găsiți apă, atunci căutați țărână mărunță curată (și efectuați tayammum, care constă din punerea mâinilor pe un pământ potrivit - țărână sau nisip - scuturarea lor de praf, apoi trecerea lor peste față și în frecarea mâinilor până la coate; iar acesta ține locul abluțiunii care precedă rugăciunea sau al băii rituale, în locurile unde lipsește apa) și treceți-vă palmele peste față și peste mâini, căci Allah este ‘Afūw (Atoateiertător), Ghafūr (Prea Iertător).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:43]” (Fatāwa islamice ale unui grup de învățați)

■ Unele femei nu se grăbesc să realizeze baia rituală și să își reia rugăciunile și postul atunci când sângerarea lor postnatală se oprește înainte de a împlini cele patruzeci de zile. Sheikh ‘Abd Al-‘Azīz ibn Baz (Allah să aibă milă de el!) a spus în acest sens:

„Dacă o femeie care tocmai a născut observă că sângerarea ei postnatală se oprește înainte de a împlini patruzeci de zile, ea trebuie să realizeze baia rituală pentru a se ruga și a posti în timpul lunii Ramadan, fiindu-i permise, de asemenea, relațiile conjugale cu soțul ei în conformitate cu consensul învățaților. Astfel, nu a fost determinată o durată minimă pentru sângerarea postnatală.” (**Fatāwa islamice ale unui grup de învățați, 1/225**)

■ Unii bărbați întrețin relații conjugale cu soțiile lor la finalul perioadei menstruale sau al sângerării postnatale, însă înainte ca acestea să realizeze baia rituală. Sheikh ‘Abd Al-‘Azīz ibn Baz (Allah să aibă milă de el!) a spus în acest sens:

„Relațiile conjugale ale unui bărbat cu soția sa în timpul perioadei menstruale sunt interzise, deoarece Allah Cel Atotputernic spune:

«Te întreabă despre (împreunarea) cu femeile în timpul menstruației. Spune (o, Mohammed): «Acesta este un rău. Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până când nu se vor curăți (este vorba de interzicerea relațiilor intime în această perioadă)! Iar dacă sunt curate (este vorba de sfârșitul perioadei menstruale, urmată de baia rituală, ghusl), puteți veni la ele, așa cum v-a poruncit Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curățesc.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:222]

Cel care comite o astfel de acțiune trebuie să ceară iertare de la Allah Cel Atotputernic și să se întoarcă la El, oferind caritate un dinar sau o jumătate de dinar drept ispășire pentru păcatul comis, după cum a relatat Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) într-un hadith colectat de imam Ahmad și

autorii celor patru Sunan³ în care Profetul (ﷺ) a spus despre cel care întreține relații conjugale cu soția lui în perioada menstruală:

«Să ofere drept caritate un dinar sau o jumătate de dinar.»

Acesta poate alege în mod liber dacă oferă un dinar sau o jumătate de dinar. În plus, el nu are dreptul să întrețină relații conjugale cu soția sa imediat după încetarea sângerării, înainte ca ea să poată realiza baia rituală, deoarece Allah Preaînaltul spune:

«(...) și nu vă apropiați de ele până când nu se vor purifica (este vorba de interzicerea relațiilor intime în această perioadă)! Iar dacă sunt curate (este vorba de sfârșitul perioadei menstruale, urmată de baia rituală, ghusl), puteți veni la ele, așa cum v-a poruncit Allah» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:222]

Așadar, Allah Preaînaltul a interzis relațiile conjugale cu soția până când sângerarea încetează și ea realizează baia rituală, iar cel care întreține relații conjugale cu soția sa după încetarea sângerării, însă înainte ca ea să poată realiza baia rituală, a comis un păcat și va trebui să îl ispășească.” (Fatāwa islamice ale unui grup de învățați, 1/218)

■ Unele femei amână baia rituală atunci când perioada lor menstruală s-a terminat. Sheikh Mohammed ibn Uthaimīn (Allah să aibă milă de el!) a spus în acest sens:

„Menstruația unora dintre femei se termină în timpul uneia dintre rugăciuni, însă ele amână baia rituală sub

³ At-Tirmidhi, Abu Dawud, An-Nasa'i și Ibn Majah

pretextul că nu se pot purifica în mod perfect imediat ce sângerarea lor încetează. Acesta nu este un argument și nici o scuză acceptabilă, deoarece ele pot realiza minimul din ceea ce a fost prescris în timpul băii rituale pentru a putea îndeplini rugăciunea la ora prescrisă, putându-și perfecționa purificarea atunci când vor avea timp suficient pentru a face aceasta.”
(citată din „Sângele Natural al Femeilor”)

■ După terminarea perioadei menstruale și realizarea băii rituale, unele femei nu îndeplinesc rugăciunea din timpul în care a început sângerarea lor. Sheikh Mohammed ibn Uthaimîn (Allah să aibă milă de el!) a spus în acest sens:

„Dacă menstruația unei femei începe după sosirea timpului unei rugăciuni, așa cum este cazul în care menstruația ei începe după ce Soarele trece de zenit (lucru care indică începutul timpului pentru rugăciunea Dhuhur), ea trebuie să îndeplinească rugăciunea Dhuhur la finalul perioadei menstruale, deoarece se afla în stare de puritate atunci când timpul acesteia a intrat, iar Allah Preaînaltul spune (în acest sens):

«(...) rugăciunea este orânduită pentru dreptcredincioși la timpuri hotărâte!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:103]” (Fatāwa cu privire la femei)

■ După terminarea perioadei menstruale și realizarea băii rituale, unele femei nu îndeplinesc rugăciunea din timpul în care a încetat sângerarea lor, ci o îndeplinesc pe următoarea. Sheikh Mohammed ibn Uthaimîn (Allah să aibă milă de el!) a spus în acest sens:

„Dacă femeia s-a purificat (sângerarea a încetat) în timpul unei rugăciuni și încă mai este timp pentru a realiza o rak‘āh din aceasta înainte de sosirea următoarei rugăciuni, ea trebuie să realizeze această rugăciune, deoarece Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

«Cel care completează o rak‘āh a rugăciunii ‘Asr înainte ca Soarele să apună, va fi prins rugăciunea ‘Asr.» (Al-Bukhari și Muslim)

Așadar, dacă o femeie se purifică în timpul rugăciunii ‘Asr sau înainte ca Soarele să răsară și încă mai este timp pentru realizarea unei rak‘āh înainte de intrarea timpului pentru următoarea rugăciune, ea trebuie să realizeze rugăciunea ‘Asr în primul caz și rugăciunea Fajr în al doilea caz.” (Fatāwa cu privire la femei)

Abluțiunea uscată (tayammum)

Abluțiunea uscată (tayammum) este un fel de purificare ce înlocuiește abluțiunea (wudū) și baia rituală (ghusl) atunci când cineva nu dispune de apă sau se află în imposibilitatea de a o utiliza, fiind permisă îndeplinirea tuturor lucrurilor care pot fi îndeplinite după efectuarea abluțiunii și a băii rituale, așa cum sunt rugăciunea, atingerea Nobilului Coran (Mus‘haf-ul în limba arabă) etc. Dovada acestui lucru sunt Cuvintele lui Allah Cel Atotputernic, Care spune:

„(...) Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile (s-a interpretat ca însemnând relațiile conjugale cu ele) și nu găsiți apă, atunci căutați țărână măruntă curată (și efectuați tayammum, care constă

din punerea mâinilor pe un pământ potrivit - țărână sau nisip - , scuturarea lor de praf, apoi trecerea lor peste față și în frecarea mâinilor până la coate; iar acesta ține locul abluțiunii care precedă rugăciunea sau al băii rituale, în locurile unde lipsește apa) și treceți-vă palmele peste față și peste mâini, căci Allah este ‘Afūw (Atoateiertător), Ghafūr (Prea Iertător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:43]

Cazurile în care este permisă efectuarea abluțiunii uscate

■ **Absența apei**, deoarece Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) (dacă) nu găsiți apă, atunci căutați țărână mărunță curată (și efectuați tayammum, care constă din punerea mâinilor pe un pământ potrivit - țărână sau nisip - , scuturarea lor de praf, apoi trecerea lor peste față și în frecarea mâinilor până la coate; iar acesta ține locul abluțiunii care precedă rugăciunea sau al băii rituale, în locurile unde lipsește apa) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:43]

‘Imrān ibn Husein (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a văzut un om care stătea singur și nu s-a rugat alături de ceilalți oameni și l-a întrebat:

„«O, cutare și cutare, ce te-a împiedicat să te rogi alături de ceilalți oameni?» El i-a răspuns: «O, Mesager al lui Allah, mă aflu în stare de impuritate majoră (*junub*) și nu este apă.» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Folosește pământ (pentru a îndeplini *tayammum*), deoarece acesta va fi suficient pentru tine.»» (Al-Bukhari)

■ În cazul în care utilizarea apei este periculoasă pentru o persoană, așa cum este cazul în care aceasta este rănită sau bolnavă și se teme că utilizarea apei i-ar putea agrava rana sau i-ar putea întârzia vindecarea. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile (s-a interpretat ca însemnând relațiile conjugale cu ele) și nu găsiți apă, atunci căutați țărână măruntă curată (și efectuați tayammum, care constă din punerea mâinilor pe un pământ potrivit - țărână sau nisip - , scuturarea lor de praf, apoi trecerea lor peste față și în frecarea mâinilor până la coate; iar acesta ține locul abluțiunii care precedă rugăciunea sau al băii rituale, în locurile unde lipsește apa) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:43]

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am plecat într-o călătorie, iar unul dintre noi s-a rănit la cap cu o piatră. Apoi, el a avut un vis umed. El i-a întrebat pe cei alături de care călătorea: «Considerați că pot beneficia de îngăduința de a efectua tayammum?» Ei i-au răspuns: «Nu credem că poți beneficia de această îngăduință, pentru că ai apă la dispoziție.» Omul a făcut baie și a murit. Când ne-am întors la Profet (ﷺ), i-a fost povestită această întâmplare. El (ﷺ) a spus: «L-au omorât! Fie ca Allah să-i omoare! Nu puteau să întrebe dacă nu știau? Ar fi fost suficient ca el să efectueze tayammum, să apese - sau să bandajeze - (naratorul Musa nu era sigur care dintre acestea două) rana cu o cârpă și să se șteargă peste ea, spălându-se pe restul corpului.»» (Abu Dawud)

■ Atunci când o persoană dispune de o anumită cantitate de apă, însă are nevoie de ea în prezent sau în viitor pentru a bea sau a da altcuiva să bea, sau chiar pentru a găti, iar dacă ar folosi acea cantitate de apă pentru a se purifica, atunci și-ar face rău sieși sau unei alte persoane. În acest caz, ea poate realiza *tayammum*, păstrând apa pentru a putea bea sau pentru a da de băut unei alte persoane. Atunci când a fost întrebat cu privire la un călător care se află în stare de impuritate majoră în timp ce nu are decât o cantitate mică de apă la dispoziție pe care, dacă o consumă, riscă să sufere de sete, ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns:

„Trebuie să recurgă la *tayammum* în locul băii rituale.” (Ad-Daraqutni)

■ Atunci când sunt puse în pericol viața, onoarea sau averea pentru a căuta apă, așa cum este cazul în care între o persoană și sursa de apă se află animale sălbatice de care aceasta se teme.

■ Atunci când este foarte frig și persoana dispune doar de apă rece pe care nu o poate încălzi, iar ea are motive să considere că, dacă folosește apa rece, aceasta i-ar putea cauza un rău. ‘Amr ibn Al-‘Ās (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Într-o noapte rece din timpul bătăliei de la *Dhāt As-Salasil* am avut un vis umed. Mi-a fost teamă că, dacă m-aș fi spălat cu apă rece, mi-aș fi pus viața în pericol, fapt pentru care am realizat *tayammum* și i-am condus pe companionii mei în rugăciune. Ei i-au povestit Profetului (ﷺ) cele întâmplate, iar el (ﷺ) m-a întrebat: «O, ‘Amr, i-ai condus pe companionii tăi în rugăciune în timp ce te aflai în

stare de *junub*?» Eu l-am informat cu privire la motivul care m-a împiedicat să realizez baia rituală și i-am spus: «Am auzit că Allah Cel Atotputernic spune: „(...) **Și nu vă uicideți voi înșivă** (prin săvârșirea de păcate care antrenează pieirea voastră în această lume sau ucigându-vă unul pe altul)! **Allah este *Rahīm* (Prea Îndurător) cu voi!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]» **Trimisul lui Allah (ﷺ) a răs și nu a spus nimic.**” (Abu Dawud)

Tăcerea Profetului Mohammed (ﷺ) este dovada permisiunii de a realiza acest act, deoarece el (ﷺ) nu tăcea niciodată în fața unei acțiuni greșite.

Descrierea abluțiunii uscate

Abluțiunea uscată poate fi realizată folosind praf sau orice alt lucru similar care se găsește pe suprafața pământului. Aceasta se începe formulând în inimă intenția de a îndepărta impuritățile care au făcut-o necesară, apoi se spune „**Bismi-Llah**” (În Numele lui Allah) și se lovește praful o dată cu palmele mâinilor și cu degetele separate. După aceea, se șterge fața cu ajutorul degetelor și mâinile până la încheieturi cu ajutorul palmelor, în conformitate cu *hadith*-ul în care Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„**Ar fi fost suficient să lovești pământul cu palmele tale, apoi să sufli (praful de pe ele) și să îți ștergi fața și mâinile.**” (Muslim)

Lucrurile care anulează abluțiunea uscată

■ Tot ceea ce anulează *wuḍū* anulează, de asemenea, *tayammum*.

■ Găsirea unei surse de apă de către cel care nu dispunea de aceasta.

■ Dispariția cauzei care a făcut imposibilă utilizarea apei.

Observații

■ Dacă o persoană realizează *tayammum* și se roagă, iar apoi găsește apă sau cauza care a făcut imposibilă utilizarea apei dispăre, ea nu trebuie să refacă rugăciunea, chiar dacă timpul pentru aceasta nu s-a terminat încă. Abu Sa‘id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Doi oameni au plecat într-o călătorie, iar între timp a sosit timpul pentru rugăciune și nu aveau apă la dispoziție. Au realizat *tayammum* cu pământ curat, după care s-au rugat. Mai târziu, ei au găsit apă, iar timpul pentru rugăciunea pe care o realizaseră încă nu se terminase. Astfel, unul dintre ei a repetat abluțiunea și rugăciunea, iar celălalt nu. Mai târziu, ei i-au povestit Trimisului lui Allah (ﷺ) cele întâmplate, iar el (ﷺ) i-a spus celui care nu s-a rugat: «Tu ai urmat *Sunnah* și rugăciunea ta a fost suficientă pentru tine.», iar celui care a repetat rugăciunea: «Tu vei avea o răsplată dublă.»” (Abu Dawud)

■ Abluțiunea uscată a celui care găsește apă sau cauza care a făcut imposibilă utilizarea apei dispăre este anulată, iar el trebuie să realizeze abluțiunea în acest caz. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Pământul curat este un mediu de purificare pentru musulman, chiar dacă acesta nu găsește apă timp de zece ani. Apoi, dacă el găsește apă, să o folosească pe pielea lui (pentru a se purifica), deoarece acest lucru este mai bun pentru el!” (Ahmad)

■ Dacă o persoană realizează *tayammum* pentru a ieși din starea de impuritate majoră (*junub*) și se roagă, ea nu are obligația de a repeta rugăciunea. Cu toate acestea, atunci când găsește apă sau cauza care a făcut imposibilă utilizarea apei dispare, ea trebuie să se purifice realizând baia rituală. ‘Imrān ibn Husein (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a văzut un om care stătea singur și nu s-a rugat alături de ceilalți oameni și l-a întrebat:

„«O, cutare și cutare, ce te-a împiedicat să te rogi alături de ceilalți oameni?» El i-a răspuns: «O, Mesager al lui Allah, mă aflu în stare de impuritate majoră (*junub*) și nu este apă.» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Folosește pământ (pentru a îndeplini *tayammum*), deoarece acesta va fi suficient pentru tine.»” (Al-Bukhari)

‘Imrān (Allah să fie mulțumit de el!) a adăugat că, atunci când au găsit apă, Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a dat un recipient cu apă unui om care spusese că se afla în stare de impuritate majoră și i-a spus:

„Mergi și toarnă această apă peste tine!” (Al-Bukhari)

Câteva *fatāwa* cu privire la abluțiunea uscată

Întrebare:

Este valabilă rugăciunea cuiva care se află în spital și nu poate realiza abluțiunea, iar el realizează în schimb *tayammum* lovind cu palmele peste covor?

Răspuns:

Cel care este bolnav trebuie să realizeze abluțiunea, dacă poate face aceasta, însă, dacă el nu este în măsură să realizeze abluțiunea, atunci poate recurge la *tayammum* cu pământ pur, dacă dispune de acesta. Dacă nu este așa, atunci el poate realiza *tayammum* lovind cu mâinile oricare parte a patului pe care se află praf, iar dacă nicio suprafață din apropierea sa nu este acoperită de praf, atunci poate folosi cea mai apropiată bucată de pământ sau orice alt lucru în contact cu solul, deoarece Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:286] (Sheikh ‘Abd Allah Jibrin în *Fatāwa* islamice ale unui grup de învățați, 1/197)

Întrebare:

O persoană cu o rană la braț pe care apa nu o poate atinge obișnuiește să realizeze *tayammum* pentru brațul rănit. Într-o ocazie, aceasta realizează abluțiunea și uită să realizeze *tayammum* pentru brațul rănit, după care se roagă. Dacă aceasta își amintește că nu a realizat *tayammum* în timpul rugăciunii și îl realizează fără a își întrerupe rugăciunea, este valabilă rugăciunea sa?

Răspuns:

Dacă există o rană în orice parte a corpului, atunci această rană este fie descoperită, fie acoperită cu un pansament sau un bandaj.

Dacă aceasta este acoperită cu un pansament sau un bandaj, atunci persoana trebuie să spele părțile sănătoase ale corpului, apoi să își umezească mâna și să se ștergă pe deasupra pansamentului. Dacă face acest lucru, atunci nu are nevoie să realizeze *tayammum*.

Cu toate acestea, dacă rana este descoperită, atunci ea trebuie să fie spălată cu apă, dacă este posibil, iar dar dacă spălarea îi va face rău și persoana o poate șterge, atunci trebuie să o ștergă. Dacă nici acest lucru nu este posibil, atunci rana nu trebuie să fie nici spălată și nici ștersă, iar persoana trebuie să realizeze *tayammum* după ce termină de realizat abluțiunea. **(Fatāwa islamice ale unui grup de învățați, 1/173-174)**

Modul în care trebuie să fie purificat un bolnav

■ Pacientul trebuie să folosească apă pentru a se purifica, realizând abluțiunea atunci când se află în stare de impuritate minoră și baia rituală atunci când se află în stare de impuritate majoră.

■ Dacă pacientul nu se poate purifica cu apă din cauza faptului că nu are acces la aceasta sau din teama că i-ar putea agrava rana sau întârzia vindecarea, atunci acesta poate recurge la *tayammum*.

■ Dacă pacientul nu se poate purifica singur, atunci o altă persoană îl poate ajuta să realizeze abluțiunea sau *tayammum*.

■ Dacă pacientul are o rană la unul dintre membrele care trebuie să fie spălate în timpul abluțiunii, el trebuie să îl spele cu apă, iar dacă se teme că acest lucru ar putea avea un efect advers, atunci își poate trece mâna umedă peste ea, iar dacă și acest lucru se dovedește a fi în detrimentul pacientului, atunci el poate recurge la *tayammum*.

■ Dacă pacientul are un os rupt care este bandajat sau prins cu atele, el trebuie să se șteargă cu mâna umedă peste acestea în loc să se spele și nu are nevoie să recurgă la *tayammum* în acest caz, deoarece ștergerea înlocuiește spălarea.

■ Pentru a efectua *tayammum*, pacientul poate lovi cu palmele peste un perete sau orice altă suprafață acoperită de praf. Dacă peretele este acoperit cu un material care nu este de aceeași natură ca pământul, așa cum este vopseaua, el nu trebuie să folosească această suprafață pentru a realiza *tayammum* decât dacă este acoperită de praf.

■ Dacă pacientul nu poate realiza *tayammum* lovind cu palmele peste pământ, perete sau orice altă suprafață pe care există praf, nu există niciun rău în a folosi pământ care îi este adus într-un recipient sau șervețel.

■ Dacă după ce realizează *tayammum* pacientul își păstrează starea de puritate până la următoarea rugăciune, acesta o poate realiza cu primul său *tayammum*, fără a fi nevoie să îl refacă, deoarece omul se află în stare de puritate atât timp cât nimic nu o anulează.

■ Pacientul trebuie să se curețe de orice impuritate, iar dacă nu poate face aceasta, el trebuie să se roage în starea în care se află și rugăciunea sa va fi validă, nefiind nevoie să o refacă mai târziu.

■ Pacientul trebuie să se roage în haine curate, iar dacă acestea se murdăresc sau sunt atinse de o impuritate ele trebuie să fie curățate sau înlocuite cu altele curate. Dacă pacientul nu își poate schimba hainele murdare, el trebuie să se roage în starea în care se află și rugăciunea sa va fi validă, nefiind nevoie să o refacă mai târziu.

■ Pacientul trebuie să se roage pe o suprafață curată, iar dacă locul în care se roagă este murdar, el trebuie să fie curățat, înlocuit cu altul curat sau acoperit cu ceva curat. Dacă pacientul nu poate face nimic din toate acestea, el trebuie să se roage în starea în care se află și rugăciunea sa va fi validă, nefiind nevoie să o refacă mai târziu.

■ Pacientului nu îi este permis să amâne rugăciunea sau să o efectueze după ce timpul prescris pentru aceasta s-a terminat sub pretextul imposibilității de a se purifica. Astfel, el trebuie să se purifice în cel mai bun mod cu putință, chiar dacă pe trupul său, pe hainele sale sau în locul în care se roagă există o impuritate pe care nu o poate îndepărta.

■ Pacientul care suferă de incontinență urinară și nu reușește să se vindece în ciuda tratamentului urmat trebuie să efectueze abluțiunea pentru fiecare rugăciune, îndepărtând orice impuritate de pe trupul său și îmbrăcând haine curate pentru a efectua rugăciunea, dacă poate face acest lucru, iar dacă nu poate, el va fi iertat, deoarece Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) El v-a ales pe voi și nu v-a impus în religie nicio greutate (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:78]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:185]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Atunci când vă poruncesc să faceți un lucru, faceți-l atât cât puteți.” (Al-Bukhari și Muslim)

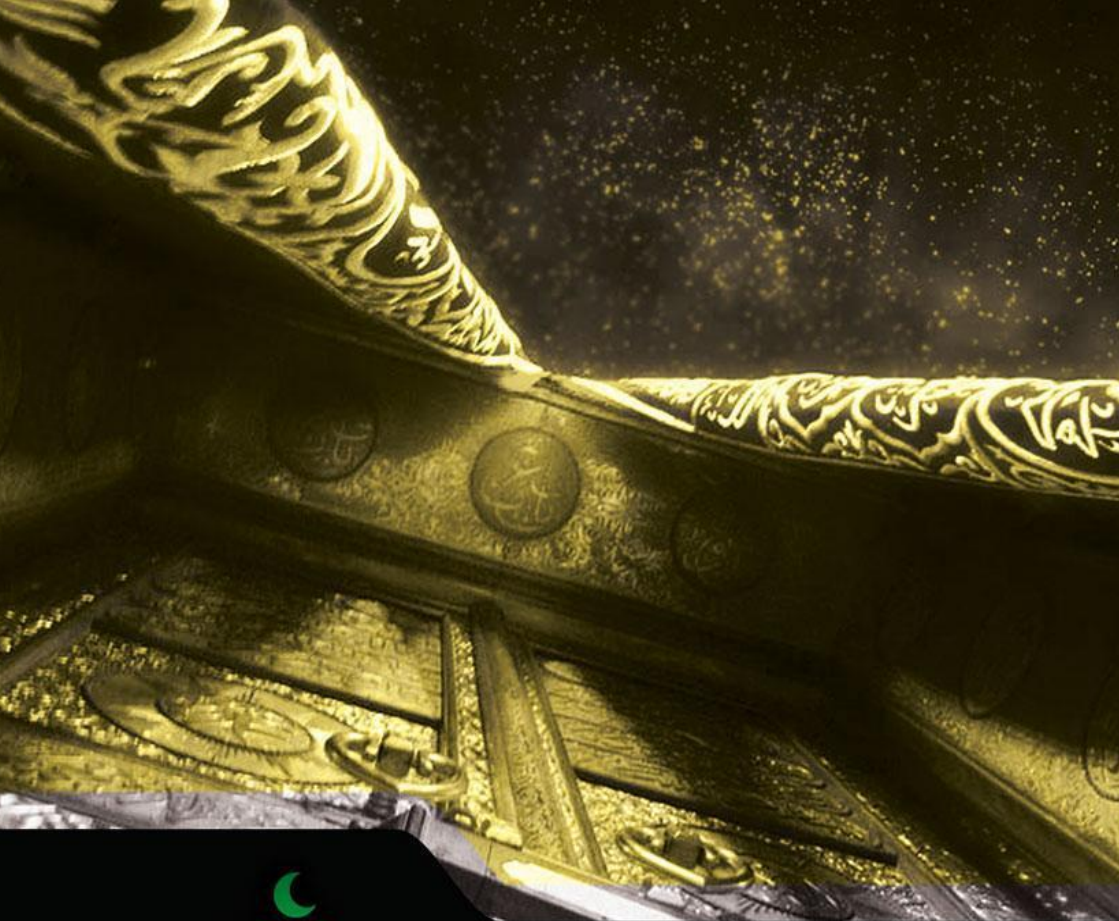
Cu toate acestea, pacientul trebuie să ia toate măsurile de precauție, astfel încât urina să nu se împrăștie pe hainele sale, pe trupul său sau pe locul în care efectuează rugăciunea.

Toată Slava I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările fie asupra Profetului nostru, Mohammed, asupra familiei și a companionilor săi!

WWW.ISLAMLAND.COM

info@islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM